

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zdravotně sociální fakulta

Subjektivní vnímání prostituce sexuálními pracovníci

Bakalářská práce

Vedoucí práce:

PhDr. Alena Kajanová Ph.D

Autor práce:

Milena Mutlová

Abstract

"Subjective perception of prostitution by sex workers".

Key words: prostitution, women in the sex industry, values, attitudes

This thesis deals with prostitution and women who earn their living in this way. The submitted data do not want to generalize, they present a probe into the lives of women engaged in prostitution and give an insight on their subjective perception of the activity of prostitution.

In the theoretical part the basic terms such as prostitution and its specifics are defined, the motivation for prostitution behavior, the attitude of society to prostitution from the history to the present day, brief characteristics of the forms of prostitution are described. The situation concerning prostitution in southern Bohemia is dealt with. The terms like values, value orientations, motives and attitudes that determine human behavior and manners are introduced.

In the practical part the results of the research are presented. The aim is to describe how women involved in the sex business subjectively perceive interaction, to identify how women themselves justify their prostitional behaviour, and what values they prefer. With regard to the objective of the topic, intimacy and the target group specifics, I have chosen qualitative research as the strategy for my research. The research was carried out through semi-structured interviews with women who currently provide paid sexual services. The interviews were focused on 10 key question categories, but also on closely associated topics the respondents were willing to respond to and that can extend the research project. The interviews were recorded by a dictaphone and then transcribed verbatim into the electronic form. The results of the interviews were analyzed by the grounded theory methodology.

The outcome of the practical part is the subjective view of women providing paid sex services on themselves, their subjective perception of prostitution and their preferred values. The interview results show that the reason for the prostitution behavior

is often a lack of funds, as well as low qualification and associated difficult employability skills especially in single mothers, as well as drug addiction. These women's subjective perception of prostitution reflects their mixed feelings on this activity, on one hand it is feelings of shame and humiliation, on the other hand a strong motivating factor - money. The stigmatized status of prostitutes is also reflected, even if they are financially independent and self sufficient, they suffer from feelings of loneliness. The last research question was related to the values these women prefer. The research has shown that these women recognize family and children as the highest value, which corresponds with the generally accepted values of the mainstream society.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma **Subjektivní vnímání prostituce sexuálními pracovníci** vypracovala samostatně a použila jen pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury. Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své BP/DP, a to v nezkrácené podobě/v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Zdravotně sociální fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne

.....
podpis studenta

Poděkování

Touto cestou bych ráda poděkovala vedoucí mé bakalářské práce Mgr. Aleně Kajanové, Ph.D. za trpělivé vedení a přínosné konzultace. Dále bych chtěla poděkovat mému manželovi Františkovi za podporu během mého studia a obzvláště všem respondentkám, které souhlasily s rozhovorem a které mi ochotně poskytly své odpovědi, a tím přispěly k vypracování této bakalářské práce.

Obsah

Úvod.....	9
1 Současný stav	11
1.1 Prostituce.....	11
1.1.1 Vymezení pojmu.....	11
1.1.2 Historický pohled na prostituci.....	12
1.1.3 Prostituce v Čechách až po současnost.....	14
1.1.4 Česká společnost a prostituce	15
1.1.5 Formy prostituce	16
1.1.6 Kultura prostituce	19
1.1.7 Osobnost prostitutky	19
1.1.8 Motivace k prostituci	20
1.1.9 Současný stav prostituční scény v Jihočeském kraji	22
1.2 Hodnoty.....	25
1.2.1 Definice hodnot.....	25
1.2.2 Klasifikace hodnot	26
1.2.3 Funkce hodnot.....	27
1.2.4 Hodnotová orientace	28
1.2.5 Vliv hodnot na jednání jedince	29
1.2.6 Výzkum hodnot v ČR	30
1.2.7 Postoje.....	30
1.2.8 Normy	31
1.2.9 Motivace	32
2 Cíl práce a hypotézy	33
2.1 Cíl práce	33
2.2 Výzkumné otázky.....	33
3 Metodika.....	34
3.1 Použitá metoda – kvalitativní výzkum.....	34

3.2	Charakteristika výzkumného souboru.....	34
3.3	Vlastní realizace výzkumu	35
4	Výsledky a jejich interpretace	36
4.1	Obecné údaje.....	36
4.2	Identifikační údaje.....	36
4.3	Důvody vstupu do prostituce	37
4.4	Začátky v prostitučním prostředí	38
4.5	Názor na prostituci	40
4.5.1	Subjektivní vnímání prostituce jako profese v současnosti	40
4.6	Názor na prostitutky	41
4.6.1	Před vlastním vstupem.....	41
4.6.2	V současnosti	42
4.6.3	Vnímání sebe sama v protikladu k ostatním.....	42
4.7	Názor na zákazníky	43
4.7.1	Hranice při kontaktu se zákazníky.....	43
4.7.2	Vnímání zákazníků obecně.....	44
4.8	Postoj okolí k činnosti respondentky	45
4.8.1	Postoj rodiny	45
4.8.2	Širší sociální okolí	47
4.9	Vydělané peníze a nakládání s nimi.....	48
4.10	Otázka budoucnosti.....	49
4.11	Zájmy, trávení volného času	50
4.12	Hodnoty.....	51
4.13	Shrnutí okruhů otázek	54
	Důvody vstupu do prostituce	54
5	Diskuze	59
6	Závěr.....	64
7	Klíčová slova	66

8	Seznam použitých zdrojů	67
9	Přílohy	70

Úvod

Prostituce bývá považována za nejstarší řemeslo světa. Tento jev provází lidstvo již několik století a vyskytuje se prakticky ve všech kulturách, rozdílný je pouze přístup společnosti k tomuto fenoménu. Ve většině zemí je prostituce zařazena mezi sociálně patologické jevy. Poskytování sexu za úplatu porušuje normy běžného sexuálního jednání, a na sexuální pracovníky bývá pohlíženo jako na lidi vymykající se morálním normám. Protože nejrozšířenější formou prostituce je prostituce ženská, stávají se především ženy - prostitutky terčem kritiky a odsouzení. Názvů pro ženu vydělávající si peníze sexem najdeme bezpočet, většina z nich je vulgární. Na druhou stranu označení pro zákazníka, který službu kupuje, moc nenalezneme a často ani nebývá nějak morálně odsuzován za využití služeb prostitutek. Prostituce funguje jako každý jiný obchod na principu nabídky a poptávky. Je tedy zřejmé, dokud bude fungovat poptávka po sexuálních službách, vždy tu bude i nabídka. Prostituce se může jevit i atraktivní pro svou relativní snadnost, s jakou lze získat peníze bez náročnosti na kvalifikaci, a pro vyšší výdělků získaných poskytováním sexuálních služeb v poměru k jiným zaměstnáním.

Protože již třetím rokem pracuji jako zdravotní sestra pro organizaci, která pomáhá ženám poskytujícím placené sexuální služby Rozkoš bez Rizika o. s., zvolila jsem pro svoji práci téma „**Subjektivní vnímání prostituce sexuálními pracovníci**“. Protože klientkami naší organizace jsou především ženy a ženská prostituce je nejviditelnější a nejrozšířenější formou prostituce, bude se moje práce orientovat výhradně na ženy, které sexuální služby za úplatu poskytují. Moje práce je jakousi sondou do života některých žen, klade si za cíl zjistit, jak vlastně svoji profesi vnímají a jak ji samy hodnotí.

Práce je rozdělena na teoretickou část, která tvoří východiska pro následné empirické šetření. V teoretické části se zabývám problematikou prostituce, definuji pojem prostituce a její postavení ve společnosti v porovnání s historickými přístupy k prostituci. V jednotlivých kapitolách popisuji kulturu prostituce a osobnost prostitutky, jak je prezentována různými autory. Dále se zabývám formami

prostituce a důvody ke vstupu do prostitučního prostředí. Protože mám možnost čerpat z materiálů Rozkoše bez Rizika o. s., popisuji prostituční scénu v Jihočeském kraji.

V další části své práce vysvětluji základní pojmy, které bezprostředně souvisejí s lidským jednáním a chováním, jako jsou hodnoty, motivace, potřeby, zájmy a postoje.

Obsahem empirické části je prezentace výsledků vlastního výzkumného šetření, které bylo realizované pomocí polostrukturovaných rozhovorů s ženami poskytujícími placené sexuální služby. Rozhovory jsem následně zpracovala pomocí zakotvené teorie. I když si uvědomuji, že uvedený vzorek nelze považovat za reprezentativní, mohou rozhovory přiblížit, jakým způsobem prostitutky svoji profesi vnímají, jak ji hodnotí a jaké hodnoty preferují.

1 Současný stav

1.1 Prostituce

1.1.1 Vymezení pojmu

Pojem prostituce je obecně definován jako poskytování sexuálních služeb za úplatu. Jedná se o jakýkoliv druh ukájení pohlavního pudu na těle druhé osoby, tedy nejen klasickou soulož, ale i dotýkání se jakékoliv části jiného těla, sebeukájení. Úplata nemusí být nutně jen finanční, může se jednat o získání určité výhody, protekce, poskytnutí protislužby apod. (12)

Pokud bychom se striktně drželi pouze této definice, znamenalo by to, že každý, kdo přijme „odměnu“ za sexuální uspokojení jiného, spadá do kategorie prostituce. O ženě, která přijme dárek, výhodu, cokoli za sexuální službu poskytnutou pouze individuálnímu jedinci, v konkrétním případě, ale nelze v žádném případě říci, že je prostitutka. Podmínkou pro prostituci je anonymní nabídka sexuálních služeb širokému počtu zájemců.(6)

Prostituce se od mimomanželského sexu odlišuje především neurčitým počtem osob, se kterými má jedinec sexuální kontakt. Pro prostituci je charakteristická všeobecná prodejnost, nikoliv individuální odměna. Stanislav Kostka Neumann(1999) ve svém díle „Dějiny ženy“ uvádí, že prostituce se stává skutkem až v případě, když je sexuální kontakt pro ženu jediným prostředkem existence. O prostituci se tedy může jednat i v případě, že žena za sexuální styk s mužem nedostává peníze.(29)

Za podstatný znak prostituce se považuje lhostejnost ženy k osobě, které má být sexuální služba poskytnuta. Pokud žena poskytuje sexuální služby bez výběru, náklonnosti či smyslné vášně, je podle Stanislava Kostky Neumanna (1999) pravou prostitutkou a to, i když výběr zákazníků hraje určitou roli v poskytování sexuální služby. Výběrem je zde myšlen erotický impuls.(29)

Prostitutka bývá tradičně považována za symbol hříchu, prostituce bývá často stavěna jako kulturní a morální protipól rodiny. Dnešní vyspělá společnost hodnotí prostituci podle morálních kritérií. Ringdal(2000) ve svém díle „Nejtěžší povolání

světa“ uvádí, že pokud se někdo rozhodne prodávat své tělo, měl by na to mít plné právo, aniž by byl diskriminován či trestán.(34)

1.1.2 Historický pohled na prostituci

Starověk

Prostituce, tedy sex za úplatu, bývá často označována jako „nejstarší řemeslo světa“. Zmínky o prostituci v pravém slova smyslu nacházíme již ve starém Řecku, kdy zákonodárce Solon zřídil nevěstinec. V tomto zařízení viděl blaho a klid lidu a návštěvu nevěstince mužům doporučoval jako lék proti homosexualitě.(12)

Středověk

V době křesťanství byl lid vyzýván k cudnosti, odříkání a pohlavní zdrženlivosti. Nicméně i křesťanská církev se musela s prostitucí svým způsobem smířit a lehké ženy sloužily převážně vojákům a duchovním. Do 11. století byla ve Francii považována prostituce za bezvýznamný hřích.(12)

Z hospodářských důvodů uzavírali muži ve středověku sňatek až v pozdějším věku a mimomanželský pohlavní styk s počestnou ženou byl zapovězený, rostla poptávka po prostituci.(29)

Velký odpůrce tohoto řemesla Ludvík IX. se pokoušel různými způsoby prostituci vymístit. Založil domy, ve kterých byla nevěstkám nabídnuta kromě jiného i ochrana a doživotní renta, pokud zanechají svého řemesla. Výzva se však nesetkala s velkým ohlasem. Vydal tedy represivní opatření, podle kterého měl být prostitutkám zabaven majetek, a měly být vyhnány z města. Ani toto opatření nemělo velký vliv na výskyt prostituce. O sto let později byla prostituce vytlačena do určitých čtvrtí a ulic a prostitutky se musely viditelně odlišovat. Sociální opovržení prostitutkami bylo zřejmé ze středověkých zákonů. Prostitutky se musely viditelně odlišovat od počestných žen.(12)

Novověk

V 15. století byly některé kurtizány vzdělané a bohaté ženy, orientovaly se na „lepší“ klientelu. Stále ale musely nosit viditelné označení – červenou stužku. V této době se začala šířit epidemie syfilis, města vydávala různá opatření a poskytovala kurtizánám lékaře ve snaze zastavit epidemii. Co se týká pokusů o vymícení prostituce, byla syfilis účinnější než jakákoliv opatření.(12)

18. století můžeme považovat za rozkvět prostituce. Patřila k nejzábavnější a nejvyhledávanější oblasti zábavního průmyslu. Kurtizány byly velice oblíbené, byly součástí vysoké politiky jako nejlepší informátorky.(34)

Paříž byla v této době nejznámějším a nejvyhledávanějším městem lásky. V roce 1836 byla učiněna velice represivní opatření, všechny kurtizány byly evidovány pomocí seznamů a inspektor měl povinnost jich každý měsíc 300 – 400 vyřadit a poslat za hranice města či do špitálu. 19. století ale přineslo i silnou kapitalistickou třídu. Reprezentanti této zbohatlé vrstvy měli zájem o podniky s velkým výběrem vystavených nahých dívek za pevné ceny. V roce 1840 bylo v Paříži na 200 takovýchto domů.(29)

V Rakousku–Uhersku v 18. století vládla Marie Terezie, velká odpůrkyně prostituce. Její opatření proti prostituci mělo za následek, že ve Vídni bylo počátkem 19. století evidováno pouze 1500 prostitutek. (12)

Opatření Marie Terezie měla za následek větší utajení prostituce a zvýšení počtu potratů a vražd novorozeňat. V rámci represivních opatření té doby by mohla být každá svobodná matka obviněna z nemravnosti a ohrožena zneuctívajícím trestem.(29)

V období světových válek dávala společnost přednost diskrétnější formě prostituce, tajné a hotelové prostituci. Začal postupný zánik nevěstinců. Objevila se však nová forma této služby tzv. pojízdný polní puff. Určený hlavně pro posádková města.

V období válek se také začal rozvíjet tzv. abolicionismus (od Aboliere – odstranit). Jeho stoupenci, většinou ženy, se za podpory duchovních, právníků a lékařů, snažili prosadit úplný zákaz prostituce a její trestní stíhání. V roce 1946 byly všechny

veřejné domy uzavřeny. Následkem tohoto opatření většina žen provozovala prostituci v ulicích, neplatily daně a došlo k nárůstu onemocnění syfilidou.(12)

1.1.3 Prostituce v Čechách až po současnost

Podobně jako ve světě se prostituce vyvíjela i v Čechách. I zde existovala legální prostituce, kontrolovaná a spravovaná světskou vládou, a vedle ní bujela i prostituce nelegální. V období husitských válek byla prostituce z Prahy vytlačena a pro trestání cizoložství a smilstva byl zřízen zvláštní úřad. Rozkvět nastal za vlády Zikmunda Lucemburského.

V 17. a 18. století byla prostituce bez výrazných zásahů tolerována, pokud ženy byly evidovány a docházely na pravidelné prohlídky. 20. století přineslo úpadek veřejných domů a prostituce se přesunula na ulici. Zde nebyla už možná velká kontrola.(12)

Do roku 1990 byla prostituce klasifikována jako trestný čin příživnictví. Po otevření hranic nastal ohromný boom a ze západní Evropy k nám začali proudit sexu chtiví zákazníci. V tehdejších podmínkách stačilo dívkám postavit se na určité místo a zřetelně nabízet své služby. Bohužel neinformovanost a svým způsobem neprofesionalita tehdejších prostitutek měla své následky. Rapidně se zvýšil počet pohlavně přenosných chorob a HIV infekce získala reálnější podobu. Z důvodů vysoké poptávky po sexu se v příhraničních oblastech, zejména na hranicích s Německem a Rakouskem, vytvořila rozsáhlá síť nočních klubů. Rozsáhlá byla i scéna pouliční prostituce. Prostituční scéna postupně získala mezinárodní charakter. Z chudých oblastí východu k nám putovaly mladé dívky s vidinou lepší budoucnosti, často ovšem končily jako prostitutky v nočních klubech, dobrovolně i nedobrovolně.(22)

Po vstupu do Evropské unie se hlavním centrem sexbyznysu stává Praha, vznikají zde tzv. supermarkety, kde pracuje i 150 dívek najednou. V příhraničí zájem o sexuální služby postupně upadá. To má vliv i na počet nočních klubů v těchto oblastech.(22)

Od roku 1990 není prostituce nijak legislativně ošetřena, města a obce proti prostituci bojují více či méně účinnými vyhláškami proti nabízení sexuálních služeb na určitých místech. Samotné nabízení sexuálních služeb za úplatu trestné není. Trestně postižitelné jsou pouze některé jevy, které prostituci doprovázejí. Patří sem kuplířství, ohrožování mravnosti, obchodování s dětmi, ohrožování mravní výchovy mládeže, ohrožování pohlavní nemocí, šíření pohlaví nemoci, pohlavní zneužívání a obchodování se ženami.(16)

1.1.4 Česká společnost a prostituce

Prostituce a prostituující se ženy naplňují obsah pojmu marginalita. Pohybují se na nejnižším stratifikačním stupni, tedy na okraji společnosti a jsou negativně vnímány většinovou společností.(16)

Prostituce je chápána jako odlišná forma práce na spodních úrovních pracovního trhu. Vzhledem k zařazení do kategorie sociálně patologických jevů, tedy jevů, které jsou většinovou společností považovány za nezdravé, nenormální či obecně nežádoucí, ale i v důsledku pokrytecky zdeformovaných postojů k sexuálním aktivitám, není prostitutka akceptovatelná jako žena poskytující služby či jako pracující žena. Tento status s sebou nese i riziko trvalého vyloučení z většinové společnosti, a to i v případě, že prostituce jako taková není od většinové společnosti úplně oddělena.(1),(16),(6)

Podle odhadů Českého statistického úřadu vyberou prostitutky ročně v Česku cca devět miliard korun. Z poslední uveřejněné studie ČSÚ z roku 2003 vyplývá, že prostitutky v Česku vybraly od zákazníků 8,7 miliard korun. V rozhovoru pro Lidové noviny uvedl Jiří Vopravil, vedoucí oddělení srovnávacích studií ČSÚ, že dle posledních šetření se ani v roce 2009 čísla příliš nezměnila a celkový počet prostitutek je odhadován mezi devíti a deseti tisíci žen.

Výdaje na prostituci v roce 2003 se odhadují na 8,7 miliardy korun, z toho utratili 5,5 mld. cizinci. Stejně tak se odhaduje, že prostitutky cizí státní příslušnosti

poslaly do zahraničí zhruba 400 miliónů korun, což představuje zhruba desetinu jejich výdělku. Příjmy z prostituce patří v rámci nelegální ekonomiky k nejvyšším a dosahují 0,2 % HDP. Zdrojem dat pro odhady bylo ministerstvo vnitra a nezisková organizace Rozkoš bez Rizika.(17)

V roce 2010 provedla společnost SANEP průzkum, kde obyvatelé ČR vyjadřovali svůj názor na problematiku prostituce. Z výzkumu vyplynulo, že 66,4 % respondentů by souhlasilo s legalizací prostituce, 18 % by prostituci úplně zakázalo a 5 % se vyslovalo pro zachování současného stavu, kdy zákon postihuje jen související trestné činy, jako je kuplířství. Naprostá většina respondentů, celkem 92% je přesvědčena, že prostituci vymítit nelze, jen 3% se domnívají, že ji lze vymítit. Pro legalizaci prostituce, která by znamenala registraci sexuálních pracovníků a odvádění daní z této činnosti se vyslovalo 61,7 % respondentů, ale jen 21,5% si myslí, že je regulace prostituce možná.

Podle 45,5% respondentů by zdanění prostituce znamenalo výrazné posílení příjmů státního rozpočtu. Z výzkumu je zřejmé, že většina dotázaných je přesvědčena, že prostituci nelze vymítit, zároveň je většina pro změnu současného stavu prostituce.(11)

Společnost se na jedné straně staví k prostituci jako k formě podnikání, zajímá se o její příjmy, jež by přinesly nemalou částku do státního rozpočtu, na straně druhé se obává šíření pohlavních chorob a touží do prostituce zavést pořádek. Společnost nahlíží na ženy poskytující placené sexuální služby buď jako na oběti, které by měly být zachraňovány, nebo jako na kriminálnice.(23)

1.1.5 Formy prostituce

Prostituci lze rozdělit podle prostředí, ve kterém je služba poskytována, anebo podle subjektů, které ji poskytují. Nejčastější formou je ženská prostituce. Homosexuální prostituce je poskytována mladými muži, často chlapci ve věku kolem 18 let. Homosexuální prostituti spadají do nejrizikovější kategorie, co se přenosu

pohlavních chorob a HIV týká. Tito mladí muži často pocházejí z rozvrácených rodin a jejich životní osud je úzce spjat s drogovou závislostí.

Nejnebezpečnější formou prostituce je dětská. Je úzce spojena s dětskou pornografií. Její organizátoři si jsou vědomi trestnosti svého počínání. Jedná se o jednu z nejskrytějších forem prostituce. Velkým problémem jsou případy, kdy se děti dobrovolně nabízejí za účelem získání finanční odměny.

Podle místa poskytování sexuální služby lze rozdělit prostituci na privátní, hotelovou, bytovou, klubovou a pouliční. Toto dělení se vztahuje na všechny subjekty poskytující placený sex.(12),(23)

Privátní prostituce

V této sféře pracují vzdělané a elegantní ženy „na úrovni“, mají relativně stálou klientelu, jsou schopny klienta reprezentovat a doprovázet při různých společenských příležitostech. Sexuální služby poskytují zpravidla v soukromých luxusních bytech vysoce solventním klientům.(23)

Hotelová prostituce

Společenská úroveň těchto žen a jejich klientů se odvíjí od úrovně hotelů. Ve většině případů se jedná o ženy vzdělané a elegantní, zákazníci jsou převážně cizinci. Z hotelové prostituce profitují i další osoby např. taxikáři, recepční a další personál hotelu.(12)

Bytová prostituce

Bývá nejčastěji provozována v soukromých bytech či rodinných domech, kde přebývá několik žen či dívek. Své služby nabízejí prostřednictvím inzerátů v novinách nebo na internetu. Zákazník si poskytnutí služby domlouvá po telefonu přímo s dívkou nebo prostřednictvím kuplíře. S touto formou může být spojena i majetková trestná činnost, stává se, že je zákazník okraden.(16)

Barová prostituce

Jedná se o formu prostituce provozované v erotických klubech, sex barech či „masážních“ salonech. Působí zde i cizinky, jejichž pobyt nemusí být na našem území legální. Stává se, že v erotickém podniku pobývají nedobrovolně.(16)

Pouliční a silniční prostituce

Tato forma patří k nejproblematičtějším, často je spojena s organizovaným zločinem. Prostitutky bývají zcela závislé na svém pasákovi, kterému musejí odevzdávat většinu svých příjmů, pasák často funguje i jako dealer drog. Prostitutky jsou většinou velice mladé dívky nebo „starší“ ženy. V této kategorii se často objevují pohlavně přenosná onemocnění, HIV a hepatitidy. Vyšší nemocnost souvisí s užíváním drog (až 80% dívek je závislých na drogách) a výrazně vyšší ochotou podstoupit rizikové sexuální praktiky. Pouliční prostitutci si často vydělávají Romky a Romové muži tvoří velké procento pasáků.(16)

Pasáctví k této kategorii prostituce neoddělitelně patří. Pasák je nejen nezbytný obchodní společník a ochránce prostitutky, ale často je i milencem a jediným člověkem, se kterým má prostitutka blízký vztah. (29)

Z hlediska sociální manifestace

Profesionální a otevřenou – prostitutka si vydělává peníze výlučně prostitucí, považuje prostituci za práci.(36)

Poloprofesionální a polootevřenou – příjem z prostituce je příjmem vedlejším, k prostituci dochází mimo bydliště, zpravidla v nočním podniku či privátu, prostituce se odvíjí od její ekonomické situace.(36)

Prostituce epizodická a skrytá – „amatérky“ poskytují sexuální služby příležitostně, většinou se jedná o ekonomické zlepšení, či hledají dobrodružství a chtějí si takto přivydělat. Často je prováděna v rámci manželství.(36)

1.1.6 Kultura prostituce

Girtler ve své publikaci uvádí, že prostitutkou se žena nerodí a ani ji neurčují psychické faktory. Prostituci umožňuje specifické prostředí a její atraktivnost ve formě vysokých výdělků. Popisuje zde sice prostitutky a jejich pasáky ze čtvrtí v Německu a Rakousku, nicméně tyto rysy jsou lehce aplikovatelné i na naši republiku.

Zákazníci nejsou pro prostitutky sexuálními partnery, patrná je snaha vytvořit si jakýsi odstup. Ten bývá prezentován tím, že se se zákazníkem nelíbá. I když v současnosti je možné si i tuto intimitu za patřičný obnos koupit resp. si připlatit k základním službám. Dívky nechtějí být chápány jako kus masa na prodej, samy sebe definují jako poskytovatelky rozkoše, ale i utěšitelky a pozorné posluchačky. Nepřipouští, aby na ně bylo nazíráno jako na zboží, zákazník není sexuální objekt a sexuální akt je obchod, práce, která je striktně oddělována od soukromého. Prostituce je okrajová kultura plná symbolů a rituálů, které jsou především distanční, ale umožňují uspokojivě přežít těm, kteří tuto společensky diskriminovanou „živnost“ praktikují.(2),(6)

1.1.7 Osobnost prostitutky

Osobnost prostitutky byla popsána v mnoha dílech a v minulosti mnoho badatelů připisovalo ženám provozujícím prostituci spíše negativní vlastnosti, např. dílo Paula Lacroixe „Dějiny prostituce“ představilo prostitutky téměř jako inkarnaci zla, špatné vlastnosti jsou vrozené a předurčují ženám dráhu prostitutky. V 19. století byla prostituce považována za specifickou formu ženské kriminality. Předpokladem prostitučního chování byla snížená inteligence a prostitutka byla považována za fyzicky i psychicky degenerovanou osobu. Alfred Blaschko se domníval, že dráhu prostituce předurčuje prostředí, ve kterém žena vyrůstá a povaha prostitutky se vyznačuje vlastnostmi, jejichž podstata je bio-psychologická, tedy sexuální přelétavostí, variační potřebou erotiky, nízkou inteligencí, problémy v hodnotové orientaci a tendencí k sociálnímu vykojení.(21)

Někteří autoři viděli prostitutku jako oběť sociálního prostředí, bytost s prvotně traumatizujícím sexuálním zážitkem, osobu nešťastnou, bez sebevědomí a sebeúcty, v postavení, v jakém bývali nevolníci a otroci, nenávidící muže.(21)

Odborné studie postupně prokázaly, že žádné fyzické ani povahové znaky, které by charakterizovaly prostitutku, neexistují. Prostitutky nejsou vybavené erotickou náruživostí a jejich činnosti nesouvisí nijak se sníženou inteligencí. K provozování prostituce je sice potřeba určitých psychických předpokladů, ty však nemusí být nutně vrozené. Lenderová sem řadí nízký stupeň sebeúcty, málo bohatý hodnotový žebříček, morální otrlost a lhostejnost k vlastní identitě.(21)

Psychologové, kteří pracují s těmito ženami, uvádějí, že z ženy činí prostitutku nízké sebevědomí, nevzdělanost a neúnosnost její ekonomické situace. Mnoho rozvedených žen a matek samoživitelek se ocitá na hranici bídy a jedině, co jim zbývá, je ponížené ženství. Feministické teorie k tomu dodávají, že jejich podřízenost a absolutní závislost na muži vychází nejen z rodičovské výchovy, ale i z celospolečenského klimatu, kde je nastavenou normou, že žena slouží k ukojení mužského sexuálního pudu.(29)

1.1.8 Motivace k prostituci

Malinová uvádí, že motivace k prostitučnímu chování jsou trojího druhu:

1. **Motivace vnějším tlakem:** Žena bývá do prostituce vmanipulována okolnostmi a okolím. Jedná se často o dívky, které opustily dětský domov a v podstatě nemají kam jít. Dále pak ženy, které se staly jediným živitelem rodiny, ženy rozvedené, ale i ženy z romských komunit, kde je příjem z prostituce využíván k zajištění širší rodiny. Častým důvodem ke vstupu do prostituce bývá nedostatek pracovních příležitostí v místě bydliště.
2. **Motivace vlastní potřebou:** Mezi prostitutkami existuje i skupina žen, které do prostituce vstoupily díky sklonu k promiskuitnímu chování. Ke vstupu je motivuje úvaha: „Proč si za to nevzít peníze?“. Malinová uvádí, že více než polovina oslovených žen připouští, že při sexuálním styku se zákazníkem

pocituje vzrušení. Přestože tyto ženy nebyly před vlastním vstupem do prostituce odmítavé, jakmile začnou za pohlavní styk přijímat peníze, změní se jejich postoj k sobě samé, ale i postoj veřejnosti k nim.

3. **Motivace racionální rozvahou:** Tuto motivaci charakterizuje racionální rozvaha – sex je práce, tímto způsobem lze vydělat poměrně dost peněz a jedná se o svobodnější nezávislejší zaměstnání. Těmto ženám vyhovují atributy spojené s provozováním prostituce. Jako je práce v nočních hodinách, práce jen některé dny v týdnu. Tyto ženy nemívají morální konflikty, nezamilovávají se do zákazníků a jejich pohlavní život mimo prostituci je podobný běžné populaci.(23)

Motiv, pro který se ženy stávají prostitutkami, je většinou ekonomický, může se jednat o touhu po vyšším životním standardu nebo nutnost živit rodinu.

Některé ženy do prostituce vstoupí samy, jiné se o ní, jako o dobře placené práci, dozvědí od kamarádky. Některé ženy, ve většině případů se jedná o cizinky, jsou najaty a dopraveny do klubů, při náboru vědí, jakou práci budou vykonávat. Podle Malinové (1982) mohou hrát na cestě k prostituci svou roli i psychologické faktory. Atraktivitu sexbyznysu kromě ekonomického zisku a potvrzení si vlastní úspěšnosti (obzvláště u žen, které neuspěly v jiném zaměstnání nebo v soukromém životě) zvyšuje i jeho dynamičnost a neustálá proměna. Prostituce vykazuje i určitou míru rizika. Kromě zdravotních rizik je to i násilí páchané na prostitutkách a okrádání zákazníků, což podle autorky může být přitažlivé pro část sexuálních pracovníků se specifickými osobnostními rysy.(38)

Některé ženy považují provozování prostituce za schůdné, dočasné a provizorní řešení své finanční situace. Prostituce je ovšem dostane do jiného světa a některé ženy od svých záměrů upouštějí, peníze se buď stávají jejich jedinou hodnotou, nebo naopak hodnotu ztrácejí. Odchod z prostituce a nutnost peníze vydělat pracněji ztrácí přitažlivost.(23)

1.1.9 Současný stav prostituční scény v Jihočeském kraji

1.1.9.1 Pouliční prostituce

V současnosti se pouliční prostituce vyskytuje pouze v některých lokalitách. Co se týká Jihočeského kraje, přetrvávají 3 – 4 lokality, kde se můžeme setkat s pouličními prostitutkami. Národnostně převládají Češky a Romky, často se jedná o uživatelky drog, které si tímto způsobem opatřují peníze na dávku. Drogově závislé prostitutky jsou problémem pro ostatní prostitutky, své služby poskytují hluboko pod cenou a jsou ochotny přijmout i vysoké riziko nechráněných sexuálních aktivit a kazí tím „kšeft“ ostatním.

Prostitutky samy říkají, že pracují „na trase“. Vesměs všechny ženy „na trase“ jsou pod dohledem pasáků či jejich pomocníků, kterým odevzdávají většinu svého výtěžku. Jejich zákazníky jsou ve velké míře řidiči kamionů nebo muži, kteří danou lokalitou např. služebně projíždějí. U hranic s Rakouskem jsou to i méně movití Rakušané, kteří si ve volné chvíli „odskočí“. Sexuální služba je poskytována především v autě zákazníka na odlehlých místech nebo polních cestách. Za patřičný obnos lze službu poskytnout i v penzionu.

Pouliční prostituce je v hierarchii prostituční scény považována za „spodinu“, prostitutky z klubů či privátů jí nazývají „ta špína z ulice“. Pouliční prostitutky se i častěji setkávají s násilím ať už od zákazníka, nebo od pasáka.(13),(37)

1.1.9.2 Noční kluby

V České Republice se podniky, kde se dají koupit sexuální služby, nazývají noční kluby. Označení „Night club“ bývá viditelně osvětlené a doplněné velkým červeným srdcem.

Počet klubů je v Jihočeském kraji poslední dva roky relativně stabilní, cca 60 – 70 nočních klubů. Jsou koncentrovány spíše v příhraničních oblastech, ve městech bývají 1 – 3 podniky tohoto typu. Oproti minulosti jsou majiteli nočních klubů spíše Češi. Osazenstvo klubů tvoří převážně ženy české národnosti, z cizinek jsou

zastoupeny Slovenky, Ukrajinky a Rumunky. Výjimečně se objeví exotické Nigerijky. Kluby se liší velikostí a počtem pracovníc. Lze narazit na klub, kde pracují pouze dvě ženy, ale i na klub, kde je jich třicet najednou. V posledních letech pracovníc v klubech spíše ubývá. Některé ženy v klubech bydlí, pracují tzv. turnusově – 3 týdny v klubu, 1 – 2 doma. Některé do práce denně dojíždějí a část přijíždí na víkend, kdy se očekává více zákazníků. V posledním případě to bývají ženy, které mají ještě „normální“ zaměstnání a o víkendu si tímto způsobem přivydělávají.

Atmosféra v těchto podnicích bývá různá, někdy majitel či barman nezná ani jména dívek, jindy se může jednat o „rodinný“ podnik. Klub bývá vybaven barem, prostorem pro tancování a pokoji pro poskytování služeb. Pokoje mívají různou úroveň, ve většině případů na pokoji dívky zároveň bydlí, pokud je více pracovníc, o pokoj se dělí. V klubech si zákazník většinou vybírá sám, dívky mají provizi z tance a z konzumace nápojů. Cena bývá cca 50 – 60 Eur/ hod., záleží na úrovni podniku. Zákazník platí obsluhu. Dívka obdrží cca ½ peněz. Záleží na zvyklostech podniku. Někde si platí tzv. pronájem pokoje na den. V případě, že nevydělávají, vzniká jim v klubu dluh, který splácí.

V klubu si může zákazník koupit 30 minut, 1 hodinu a více, lze i celou noc. Na pokojích někdy zákazníci požadují extra služby (bez použití kondomu). Záleží na prostitutce, kde má nastavené mantinely a jaké riziko je ochotna podstoupit. Příplatky a spropitné zůstávají dívce. Celkový výdělek je vyplácen v hotovosti na konci směny. V klubech nebývají prostitutky tolik vystaveny riziku násilí ze strany zákazníků a i zákazník nebývá okraden. Konkurence je velká a kluby si hlídají svoji reputaci. Problémem spíše bývá řevnivost a konfliktnost některých dívek. Patrné to bývá obzvláště v klubech, kde je více národností.(13),(37)

1.1.9.3 Priváty a byty

Privátní a bytová prostituce jsou dvě obdobné formy prostředí, kde dochází k poskytování sexuálních služeb. Prostituce je provozována v obou případech v soukromých bytech nebo rodinných domech, buď se jedná o pronájem určený čistě k provozování sexuálních služeb, nebo o vlastní byt pracovnice, kde zároveň bydlí (není výjimkou, že s rodinou). Privát si spravují buď pracovnice samy, nebo je pronajímán třetí stranou – manažerem, který zařizuje reklamu, inzeráty na internetu, v novinách a stará se o bezpečnost pracovníků. Na privátu může být různý počet dívek, které někdy na privátu bydlí. Dívky užívají přezdívky a i priváty, podobně jako kluby, mají svá jména. Privát lze kontaktovat pouze telefonicky nebo emailem. V inzerátu bývá obvykle uveden počet dívek, míry, věk a služby, které poskytují včetně cen. Součástí jsou fotografie s rozmazaným obličejem. Ceny bývají nižší než v klubech, cca 1000 – 1500 Kč/hod. základní služby, tj. klasická soulož a orální sex (často bez ochrany), další služby např. anální sex, líbání bývají za příplatek. Prostituci v bytech provozují především jejich obyvatelky, často zde bydlí i přítel prostitutky nebo celá rodina. Byty i priváty nabízejí své služby převážně ve dne. Stává se, že sexuální služba je nabízena pouze po dobu pobytu manžela v práci a dětí ve škole. Zákazníci jsou v naprosté většině Češi. Existují internetové stránky, kde lze nalézt recenze jednotlivých privátů a prostitutek na nich přítomných z celé České Republiky. Privátní scéna je velice proměnlivá, mění se dívky, priváty se stěhují. Stěhování bývá důsledkem „všímavých“ sousedů, kterým začne tato činnost v domě vadit.

Většina privátů bývá ale diskrétní a sousedé vůbec netuší, že se v domě provozuje prostituce.(13),(37)

1.1.9.4 Eskort servis

Eskortní služba, tedy služba, kdy si zákazník objedná prostitutku k sobě domů či do hotelu, bývá často součástí služeb poskytovaných nočním klubem nebo privátem. Vybraná prostitutka dorazí ve smluvený čas a domluvené místo. Většina klubů i privátů

poskytuje dívce doprovod, který diskrétně čeká venku. Pokud tuto formu provozuje prostitutka sama, podstupuje velké riziko. Neví, kdo si ji objednal, ani kdo na ni za dveřmi cizího bytu čeká. Cena bývá o něco vyšší než na privátu, ale část peněz případně ochrance, popř. taxikáři.(13)

1.2 Hodnoty

1.2.1 Definice hodnot

V psychologickém slovníku je hodnota definována takto: „ *Hodnota je vlastnost, kterou jedinec přisuzuje určitému objektu, situaci, události či činnosti, a to v souvislosti s uspokojováním jeho potřeb. Hodnoty se vytvářejí a postupně diferencují v průběhu socializace.*“¹

Pojem hodnota má několik významů, jako první nás napadne význam ekonomický, věci mají směnnou hodnotu a hodnotu užitnou. Směnná hodnota je vyjádřena cenou zboží a hodnota užitná má schopnost uspokojit naši potřebu. V životě jsou ale i hodnoty, které se nekupují a neprodávají např. příroda, vzduch, teplo atd. Hodnotu pro nás má nejen to, co je pro nás nutné a užitečné, ale i to, čeho si ceníme, co obdivujeme, co milujeme a co je nám drahé. Pro mnohé z nás má velikou hodnotu domov, rodina, rodná řeč, vlast.(20)

V sociologickém slovníku je hodnota definována jako „*vědomá či nevědomá představa o tom, co je žádoucí*“.²

Hodnoty nemají přesně vymezený rozsah a rozměr, jako „hodnoty“ se označují hmotné statky, cíle, účely, zájmy, ale i vzory, normy, postoje a vše, co je pro lidi nějakým způsobem důležité, co je motivuje, podle čeho se orientují a o co usilují. Ale pro každého jedince má hodnotu něco jiného, stejně tak společenské skupiny

¹ HÁRTL, Pavel; HÁRTLOVÁ, Helena. *Psychologický slovník*. 2009

² JANDOUREK, Jan . *Sociologický slovník*. 2001

se svým výběrem hodnot liší. Každý člověk i společenství se právě výběrem hodnot a tím, co považují za důležité, od sebe odlišují.(20)

Hodnoty nemusí být totožné s vlastnostmi svých nositelů. Stejná věc může být předmětem, nástrojem anebo výsledkem lidské činnosti a v každé z těchto pozic nabývá úplně jinou hodnotu. Hodnoty si vůbec nemusíme uvědomovat, obzvláště pokud něco považujeme za samozřejmé, nabývá to pro nás hodnotu až tehdy, pocítíme-li nedostatek. Nic nemá hodnotu samo od sebe, hodnotu pro nás nabývá vše až v naší činnosti.(3)

1.2.2 Klasifikace hodnot

Každá z kultur měla nepsaný kodex hodnot, který vymezoval, jak by lidé měli žít. V 19. století se reflexí hodnot začala zabývat axiologie. Středem její pozornosti byly mravní normy, vycházející z předpokladu, že víme co je dobro. Nietzsche ve své kritice morálky a křesťanství tento předpoklad odmítl a tvrdil, že stále ještě nevíme, co je dobro. Podařilo se mu zrelativizovat pojetí hodnoty. Na tento popud vznikla celá řada teorií hodnot, často velmi protichůdných. Svědčí to o teoretické nejasnosti výkladu pojmu hodnota.(14)

Lidské hodnocení má více rozměrů. Hodnoty člověka vznikají v dimenzích, v nichž si osvojuje svět. Člověk jedná tak, aby kladné hodnoty získal a chránil si je. Hodnoty jsou průměrem vitálních, civilizačních a kulturních lidských potřeb.(3)

Podle Brožíka (2007) můžeme hodnoty rozdělit z hlediska předmětu hodnocení:

1. Hodnoty reálných objektů – tyto hodnoty považujeme za „objektivní“, protože se s nimi setkáváme během našeho života, jsou to podmínky, překážky či okolnosti, které nám umožňují naši činnost. Jsou to ale i výsledky naší činnosti.
2. Hodnoty konceptuální – tyto hodnoty představují naše ideály, hodnotové představy, které nám slouží jako normy a pomocí kterých hodnotíme.

Z hlediska subjektu hodnocení

1. Hodnoty osobní – jsou jedinečné pro každého jednoho člověka a neopakovatelné. Jedná se často o znaky, které mají význam jen pro konkrétní osobu.
2. Hodnoty společenské – hodnoty platné pro celou danou společnost, hodnoty náboženské, právní, estetické, užitkové apod.

Z hlediska motivace

1. Hodnoty výchozí – hodnoty, se kterými jsme v reálném kontaktu, uspokojují naše potřeby a působí jako podněty naší činnosti.
2. Hodnoty instrumentální – pomocí těchto hodnot chceme dosáhnout hodnoty jiné a změnit svoji aktuální situaci.
3. Hodnoty očekávané – tyto hodnoty projektujeme, usilujeme o ně. Očekávání hodnoty „to, co má být“ má mimořádný motivační charakter pro činnost lidí.

Z hlediska polarity

1. Hodnoty kladné – jsou pozitivní, vycházejí vstříc našim potřebám.
2. Hodnoty záporné – jsou pro nás škodlivé, ohrožují naši existenci, jsou v rozporu s našimi záměry a potřebami.(3)

Lidstvo si během celého svého vývoje postupně utvořilo určitou stupnici hodnot, která je všeobecně uznávaná. Jsou to hodnoty, které přes všechny rozdíly určitým způsobem sjednocují rasy, národy, rozdílné sociální skupiny i jednotlivce. Jedná se o životní hodnoty založené na představách o dobru a zlu, o tom, co umožňuje lidské soužití, pocit sebejistoty a lidské důstojnosti. Odmítání těchto hodnot ochuzuje nejen jednotlivce, ale narušuje vztahy mezi lidmi i národy.(3),(20)

1.2.3 Funkce hodnot

Kategorie hodnot se objevuje v předmětech psychologie, sociální psychologie, pedagogiky, sociologie, ekonomie, ale také v etnografii, kulturní antropologii, estetice a v řadě dalších disciplín. Hodnoty a hodnotová orientace mají pro jedince i pro

společnost nepostradatelnou funkcí. Pokud chceme znát odpověď na otázku, jakou funkci mají hodnoty v životě jedince, záleží na tom, v rámci jaké disciplíny si tuto otázku klademe. Pedagogika si klade za cíl přenést na dítě a dospívajícího všechny významné hodnoty zakotvené v morálních kodexech společnosti.(35)

Psychologie rozděluje hodnoty na ty, které mají význam pro jedince samotného a na ty, které se vztahují na celou společnost. Přičemž nestojí tyto dvě funkce samostatně, ale vzájemně se prolínají a ovlivňují. Konání jednotlivců ovlivňuje hodnoty společnosti a naopak, hodnoty společnosti mají vliv na jednání jednotlivce.(4)

Ze sociologického pohledu jsou hodnoty materiální či nemateriální objekty, ke kterým zaujímá jedinec, společnost či skupina hodnotící postoj, čímž jim připisuje nějaký význam. Hodnoty reflektují to, co je pro danou společnost dobré či špatné, žádoucí a nežádoucí. Hodnoty jsou zároveň kritériem pro hodnocení ostatních lidí, posuzování jejich jednání či společenské prospěšnosti.(31)

Souhrnně lze tedy říci, že jedinci i celá společenství se odlišují hodnotami, které vyznávají, a které sdílejí. Existují hodnoty pozitivní i negativní, mohou být spojeny s dosavadními uspokojujícími či frustrujícími zkušenostmi. Za pozitivní hodnotu považujeme tu, která je podle naší ale i kulturní přenesené zkušenosti atraktivní, důležitá a žádoucí. Stále hodnotíme význam věcí i událostí, z čehož vyplývají naše motivační postoje. Atraktivita pozitivních hodnot a odpudivost negativních (životního stylu) vytváří naši hodnotovou orientaci.(32)

1.2.4 Hodnotová orientace

Hodnotová orientace jsou vlastně krátkodobé a dlouhodobé záměry a výhledy v přijatých hodnotách. Příčina lidské činnosti, hodnotová orientace, má vysvětlit, proč lidé jednají tak, jak jednají.(33)

Studium hodnot má praktický význam ve výchově jedince. Poznání hodnot a hodnotových orientací nám umožňuje poznat, co tvoří životní styl jedince, rodiny, společenské skupiny, země, epochy. Hodnotový systém můžeme označit jako jádro struktury osobnosti. Na hodnoty a preference hodnot jedince má vliv více činitelů (věk,

inteligence, vzdělání, výchova, profese, rodina, společenské zařazení). V každé naší činnosti se hodnotová orientace odráží, každá naše činnost je konána s určitým cílem, může to být nová znalost, dovednost, ale také zisk, majetek, prospěch.(18)

Je zřejmé, že hodnotová orientace podstatným způsobem ovlivňuje a určuje chování a jednání člověka. Systém hodnot řídí veškerou naši činnost a určuje naši identitu. Pokud se člověk neřídí svým systémem hodnot, stává se nerozhodným a závislým na názorech druhých.(9)

Během života si člověk na základě hierarchie hodnot vytváří své postoje. Tyto hodnoty a postoje ovlivňují naše jednání. Z jednání jedince tedy usuzujeme, jaké hodnoty preferuje.(30)

Podle životních stylů určité společnosti můžeme tedy usuzovat, i jaké hodnotové systémy si společnost či skupina vytvořila a které hodnoty preferuje.(10)

Člověk je součástí společnosti, je společností formován a ovlivňován. Velký vliv na hodnotový systém jednotlivce má zejména sociokulturní prostředí, ve kterém se narodí a ve kterém vyrůstá. Nemůžeme si vybrat rodinu, do které se narodíme, obec či společnost, ve které budeme žít. Po narození se ocitáme v konkrétních podmínkách, v daných ekonomických i společenských poměrech. V těchto poměrech dochází k přejímání kultury tj. všech hodnot, výtvorů duchovních i materiálních, jimiž daná společnost disponuje. Kultura společnosti určuje jaké poznatky, normy a pravidla společenského chování si musí jedinec osvojit.(19)

1.2.5 Vliv hodnot na jednání jedince

Na jednání jedince nemá vliv pouze jedna konkrétní hodnota, i když může být se situací spojena nejsilněji, ale celý strukturovaný systém hodnot. A i vliv hodnotového systému je upravován nejen ostatními složkami osobnosti, ale i společenskými podmínkami, ve kterých je hodnota naplňována. Pro realizaci určitých hodnot je nezbytné mít potřebné dovednosti, schopnosti a kompetence. V této souvislosti nelze opominout jednání, které Max Weber nazývá pragmaticky účelové. Jedinec v tomto

případě jedná na základě účelové prospěšnosti a ne na základě svých zvnitřněných hodnot.(35)

Kučerová píše, že dnešní doba je komplikovaná, hovoří se o krizi současné civilizace, která nespočívá v nedostatku příslušných norem, ale více v úpadku jejich znalosti a porozumění a vážnosti.(20)

1.2.6 Výzkum hodnot v ČR

Pro zajímavost uvádím výzkum Sociologického ústavu (2003) „Co je v našem životě důležité“, ve kterém největší hodnotu respondenti připisovali rodinnému prostředí. 83% respondentů označilo rodinu jako velmi důležitou, 72% respondentů považuje za nejdůležitější děti a 71% pak partnera. Rodiče jsou velmi důležití pro 68% respondentů.

Analýza odpovědí určitých sociodemografických skupin respondentů potvrdila, že ženy přikládají větší význam rodině a dětem, naopak muži kromě práce také koníčkům a politice. S výší vzdělání respondentů narůstalo ocenění práce. Pro nejmladší generaci 15 – 20letých hrají významnou roli přátelé a volný čas, přitom méně často označovali jako velmi důležité místo rodiny a rodičů.(5)

1.2.7 Postoje

Uspokojování potřeb je předpokladem vzniku hodnotového systému, tedy souhrnu hodnot, které člověk uznává, a které se projevují v jeho přesvědčeních a postojích.(9)

Postoj může mít člověk prakticky k čemukoliv, dokonce i k jevům, které neexistují. V postojích se odráží jednání člověka. Charakter postoje závisí na tom, čemu jedinec přikládá důležitost. Životní postoje se odráží v duchovním světě člověka, jeho činnostech a v jeho charakteru.(10)

Postoj tedy vyjadřuje vztah k nějaké hodnotě, způsob nějakého hodnocení, vyjadřujeme-li postoj k určitému objektu, tak tento objekt hodnotíme. Rozdíl mezi

motivem a postojem je podle Newcomba (1950) v tom, že postoj determinuje jednání, kdežto motiv je příčinou jednání.(27)

Postoj můžeme považovat za produkt hodnocení, slovy vyjádřené hodnocení za mínění a pevně vytvořené, zafixované hodnocení za přesvědčení. Toto vše vyjadřuje subjektivní význam objektu hodnocení pro jedince.(28)

1.2.8 Normy

Pojem norma v latině znamená míra, měřítko. Norma je tedy nástrojem pro poměrování reality, odvozováním co je žádoucí, ideální, dobré, obvyklé a naopak. Normy lze rozdělit na psané, tedy normy formální, záměrné nebo na nepsané, tedy zvykově vžitě. Normy, ať už psané či nepsané, určují jedincům určité mantinely v chování a jednání. Nastavují hranice uvnitř sociálních skupin. Norma jedinci i společnosti říká, co je obvyklé, osvědčené a zvyklé, co je přípustné, co je správné a žádoucí.(24),(26)

Interakce mezi jedinci a jedincem a společností je tedy ovlivňována celou řadou společenských regulativů, které se liší stupněm formálnosti a striktností dodržování. Ve společenském kontaktu nemají většinou právní podobu, ale jejich dodržování je společností požadováno pomocí sankcí, které snižují společenskou prestiž, zhoršují společenskou pozici či zamezují sociálnímu vzestupu a mohou vést až k sociální distanci.(35)

Z „vnějšku“ je člověk řízen normami, které představují systém pravidel, jak hodnotu realizovat. „Vnitřní“ řízení člověka není tolik ovlivněno příkazy, ale spíše vůlí jednat způsobem, který pro něj bude přitažlivý.(3)

1.2.9 Motivace

V psychologii se potřeby, zájmy, hodnoty, vztahy a tendence všeho druhu, obecně nazývají motivy, protože jsou příčinou veškerého jednání. Motivы uvádějí přímo či nepřímo chování jedinců do pohybu. Ovšem i nečinnost má určitou motivaci, např. potřebu odpočinku či obavy před obtížemi. Motiv lze tedy označit za příčinu našeho jednání. Motivace je v psychologii chápána jako komplexní, složitý proces, který určuje sílu, směr a trvání našeho chování.(18)

Motivy dávají chování člověka smysl a motivaci řadí psychologie ke složkám osobnosti, které regulují činnost člověka. Motivace podněcuje k chování, které udržuje dynamický růst a vnitřní rovnováhu osobnosti, dává chování jednotu a význam. Motivace zároveň objasňuje důvody chování lidí a zároveň variabilitu chování, to, proč se lidé orientují na různé cíle a i své stejné potřeby uspokojují různým způsobem. Chceme-li vědět, proč se člověk nějakým způsobem chová, pátráme po jeho motivech. Motivy mohou být vědomé a nevědomé. Kognitivní procesy určí, jakým způsobem se jedinec v dané situaci chová a motivace dává tomuto chování smysl. Motivované jednání přetrvává do doby, než jedinec dosáhne adekvátního uspokojení. Motivace je tedy druh regulace řízený psychikou a je vázán na osobnost, fyziologii organismu a životní podmínky člověka. Obecně lze motivaci nazvat procesem, jehož smyslem je dosažení nějakého cíle, uspokojení potřeby.(27)

Motivující pohnutka se tedy stává motivem, až když nalezneme objekt, jehož získáním dosáhneme uspokojení. Chování jedince je ve svém směru i síle determinováno motivy, ale způsob dosažení cíle je determinován i situačními faktory, své chování jedinec přizpůsobuje situaci, proto lidé dosahují stejných cílů různými způsoby.

V problematice motivovaného sociálního chování se můžeme setkat s pojmem kognitivní disonance. Jedná se o stav, kdy se u jedince objevuje nesouznění v jeho kognitivní sféře. Zjednodušeně řečeno, pokud některé kognitivní elementy – ideje, postoje, přesvědčení, mínění, se neshodují. Nakonečný (1997) popisuje tři druhy disonancí:

- disonance po učiněném rozhodnutí, kdy se jedinec vyrovnává s pochybnostmi, zda se rozhodl správně;
- disonance po rozporu mezi postojem a chováním, kdy jedinec ví, že určitá činnost je nečestná a dopustí se jí;
- disonance ze zklamaných očekávání, objevuje se, pokud není dosaženo určitého cíle, ale i tehdy, pokud by jedinec k dosažení cíle musel více investovat, než by získal.(27)

Jedinec se vždy snaží tuto disonanci eliminovat, protože je mu nepříjemná. Potřeba redukce kognitivní disonance může vést k paradoxu, iracionálnímu jednání, kdy čím více je jedinec v určité věci angažován, tím více se brání informaci, která je odlišná od jeho pohledu a tím více se snaží odůvodnit svoji činnost či přesvědčení. Lidé mají obecně tendenci zdůvodňovat své chování i vytvářením racionalizací. Více než pravdu, se lidé snaží nalézt důvody pro svoje chování.(27)

2 Cíl práce a hypotézy

2.1 Cíl práce

Cílem mé práce je popsat, jak ženy, které se angažují v sexbyznysu, subjektivně prožívají svou profesi.

2.2 Výzkumné otázky

Vzhledem k volbě kvalitativního výzkumu byly stanoveny následující výzkumné otázky, ze kterých posléze vyplynuly okruhy otázek:

- 1) Jaké jsou subjektivně vnímané důvody vstupu těchto žen do sexbyznysu?
- 2) Jak subjektivně vnímají prostituci ženy, které se v ní angažují?
- 3) Jaký je hodnotový systém těchto žen?

3 Metodika

3.1 Použitá metoda – kvalitativní výzkum

Jako strategii jsem pro svůj výzkum, s ohledem na cíl práce, intimnost tématu a specifika cílové skupiny, zvolila kvalitativní výzkum. Podstatou kvalitativního výzkumu je vytvoření komplexního obrazu zkoumaného jevu. Nejedná se zde o vytvoření hypotézy, která by byla následně potvrzena či vyvrácena. Kvalitativní výzkum předpokládá definování problému či otázky, která může být v průběhu výzkumu prohlubována, či zcela změněna. Cílem kvalitativního výzkumu je sblížení se se zkoumanými osobami, proniknutí do jejich životních situací. Jen tímto způsobem jim můžeme porozumět a následně je i popsat. Snahou výzkumníka je zkoumané jevy popsat a vysvětlit očima zkoumaných osob bez vkládání vlastních názorů, přesvědčení, předsudků a očekávání.

Zásadní vlastností kvalitativního výzkumu je, že nezískává pouhá čísla, ale vytváří podrobný popis daného jevu v jeho jedinečnosti.

Pro sběr dat byla využita technika polostrukturovaného rozhovoru. Rozhovor představuje terénní sběr informací, kdy jsou respondentům kladeny otázky tváří v tvář. Rozhovor je tvořen řadou předem připravených otevřených otázek, na něž očekáváme od respondentů odpověď. (8),(25)

Operacionalizací jsem získala 10 okruhů otázek. Doslovné znění otázek a okruhů je uvedeno v Příloze č. 1. V rozhovoru jsem se zaměřila nejen na tento scénář, ale i na bezprostředně související témata, ke kterým byly respondentky ochotné se vyjádřit a která mohou výzkumný záměr rozšířit. Výsledky rozhovorů jsem analyzovala metodou zakotvené teorie.

3.2 Charakteristika výzkumného souboru

Výzkumný soubor představovalo sedm respondentek, které poskytují placené sexuální služby a zároveň jsou klientkami organizace Rozkoš bez Rizika o. s. S ohledem na citlivé téma výzkumného šetření jsem oslovila respondentky, které osobně znám a mají ke mně důvěru. Respondentky pracující v nočních klubech byly osloveny přímo při terénní práci v jejich pracovním prostředí, kde byly rovněž

realizovány rozhovory. Ženy provozující své služby na privátech byly osloveny pomocí emailu. Rozhovor s nimi byl uskutečněn v privátním bytě. S jednou respondentkou byl rozhovor pořizen v zázemí Rozkoše bez Rizika o. s.

3.3 Vlastní realizace výzkumu

Rozhovory byly realizovány v období měsíce ledna až března. Rozhovory probíhaly individuálně, bez přítomnosti další osoby. Od všech respondentek jsem si před samotným rozhovorem vyžádala ústní souhlas s nahráváním rozhovoru na diktafon. Všem respondentkám byla nabídnuta možnost zaslání přepsaného rozhovoru na email. Všechny respondentky souhlasily, dvě respondentky přepsaný rozhovor posléze doplnily o některá data. Nahrávání na diktafon jsem volila z důvodu přesného popisu rozhovoru. Rozhovory začínaly vždy neformálně nebo byly řešeny otázky služeb poskytovaných organizací Rozkoš bez Rizika o.s.

Respondentky byly ujištěny, že získané informace jsou anonymní a budou sloužit výhradně pro zpracování mé bakalářské práce. Respondentky byly dále ujištěny, že v mé bakalářské práci nebudou uvedena žádná data, podle kterých by mohly být identifikovány, nebude uváděna oblast, kde provozují či provozovaly prostituci. Pořadí otázek se mi u některých rozhovorů nedařilo dodržet, jejich sled jsem měnila v závislosti na vývoji interviu. Pro lepší pochopení a v případech neúplných odpovědí jsem příležitostně využívala doplňující otázky. Data byla následně doslovně přepsána do elektronické podoby, tříděna a kódována.

Výsledky byly zpracovány za využití obsahové analýzy a zakotvené teorie. V interpretaci výsledků uvádím ilustrativní výroky respondentek. Úplné rozhovory jsou obsaženy v Příloze č. 2.

Všechna jména uvedená v rozhovorech a jejich interpretacích jsou fiktivní.

4 Výsledky a jejich interpretace

V této kapitole se zaměřuji na analýzu rozhovorů a interpretaci výsledků, které jsem výzkumem získala.

4.1 Obecné údaje

Výzkumu se zúčastnilo sedm žen poskytujících placené sexuální služby ve věkovém rozmezí 21 – 44 let. Nejmladší respondentce bylo v době rozhovoru 21 let, nejstarší 44.

Čtyři ženy provozují prostituci v nočním klubu, dvě v privátním bytě tzv. privat, jedna respondentka na ulici viz. Tabulka 1. Průměrná doba působení respondentek v prostitučním prostředí je 3,7 roku. Tři respondentky mají ukončené základní vzdělání, dvě ukončené střední bez maturity a dvě ukončené středí s maturitou. Pět respondentek má děti, z toho pouze jedna respondentka je nemá ve vlastní péči. Kromě jedné jsou všechny respondentky svobodné, viz Tabulka č. 1.

4.2 Identifikační údaje

Pro větší přehlednost jsem identifikační údaje respondentek uspořádala do Tabulky č. 1.

Tabulka 1: Identifikační údaje respondentek

Jméno	Věk	Místo působení	Věk při vstupu	Celková doba	Vzdělání	Předchozí zam.	Souběžné zam.	Děti	Stav
Alena	22	ulice	17	5 let	ZŠ	ano	ne	2	svobodná
Dana	32	klub	30	2,2 roky	SŠ	ano	ne	1	svobodná
Karolina	21	privat	19	2,1	ZŠ	ano	ne	0	svobodná
Andrea	44	klub	43	1 rok	SŠ	ano	ano	1	rozvedená
Marie	32	privat	29	3 roky	SŠ bez m	ano	ne	2	svobodná
Martina	22	klub	18	3 roky	ZŠ	ano	ne	1	svobodná
Jana	28	klub	18	10 let	SŠ bez m	ne	ne	0	svobodná

Zdroj: Vlastní výzkum (m=maturita)

4.3 Důvody vstupu do prostituce

Všechny respondentky, které provozují prostituci v nočním klubu nebo na privátu udávají, že vstoupily do prostituce dobrovolně a svobodným vědomím rozhodnutím, kromě Aleny, která prostituci po celou dobu provozovala na ulici a uvedla, že jí původně bylo přislíbeno natáčení pornografických filmů. Následně byla k prostituci donucena pod pohrůzkou násilí a po celou dobu svého působení byla pod dohledem pasáka. Zároveň se však jedná o respondentku závislou na pervitinu, získání drogy se jeví jako motivace pro setrvání v prostituci, „*měla jsem furt dost fetu*“, zde se jedná o důvod tedy spíše materiální, protože většinu svého výdělku odevzdávala pasákovi, který jí zásoboval pervitinem.

Ostatní respondentky udávaly jako důvod vstupu nedostatek financí a nemožnost nalézt práci. Rozdílně ovšem zdůvodňovaly volbu právě této práce.

Nemožnost nalézt práci zdůvodňovala respondentka Karolina absencí vzdělání, „*protože nejsem vyučena*“. Jako hlavní důvod svého vstupu do prostituce uvedla dluhy z doby, kdy prostituci neprovozovala, „*já dřív nic neplatila, ani zdravotní*“.

Respondentka Andrea uvedla nedostatečné finanční ohodnocení své stávající práce a studium dcery na soukromé vysoké škole a jeho finanční náročnost, „*něco vydělám jako zástupce, ale škola stojí 30 tisíc*“.

Respondentka Marie udává nemožnost nalézt práci z důvodu péče o malé děti, „*dvě malé děti, sama ženská, no všichni se málem přetrhli*“. Respondentka Marie také uvedla, že žije sama se svými dvěma dcerami, otec dětí je opustil. Otec dětí neplatí výživné pravidelně, dluží 80 tisíc korun. Jako důvod vstupu uvedla nedostatek financí k zajištění standardu rodiny.

Respondentka Dana se před vstupem do prostituce zadlužila a zaměstnání, které vykonávala, nepokrylo náklady na dluhy a živobytí, „*musím platit 20 tisíc měsíčně, to normálně nevydělám*“. Svůj vstup do této práce vysvětlovala péčí o dítě a zajištěním určitého životního standardu, „*nemohla jsem klukovi koupit ani jogurt*“.

Respondentka Martina uvedla, že prostituci provozuje s určitými pauzami, ve kterých pracovala, nebo její potřeby financoval přítel. Uvedla, že zaměstnání jí nebavilo a neměla dostatek financí. V současnosti je na rodičovské dovolené a rodičovský příspěvek je pro potřeby její a její rodiny nedostatečný.

Respondentka Jana před vstupem do prostituce zaměstnaná nebyla, po ukončení školy, která jí, jak uvedla, nebavila, se chtěla věnovat jiné profesi, „*chtěla jsem dělat kadeřnici, nebo tak něco*“. Uvedla, že dokončila kurz modeláže nehtů, této profesi se věnuje pouze okrajově, „*dělám nehty tady holkám*“. Přesný důvod, proč si vydělává prostitucí, neuvedla.

Vstupu do prostituce u pěti respondentek předcházela snaha získat jiné zaměstnání, až když měly pocit, že nemají jinou možnost, volily tento způsob získání peněz, „*nejdřív jsem nechtěla, ale když jsem neměla na jídlo*“ (Dana), „*měla jsem v peněžence poslední stovku*“ (Karolina), „*škola stojí 30 tisíc, to bych sama neutáhla z platu*“ (Andrea). Respondentka Marie se také po ukončení rodičovské dovolené snažila nalézt práci, což se jí nepodařilo, „*nikde mě nechtěli vzít*“.

4.4 Začátky v prostitučním prostředí

Kromě Aleny, která byla k prostituci donucena, učinily všechny respondentky vědomé rozhodnutí. Ve třech případech se rozhodly až na popud další osoby. U Dany se jednalo přímo o majitelku nočního klubu, kterou poznala v době, kdy provozovala s přítelem hernu. „*Hele, pojd' dělat ke mně, vyděláš si*“.

Andrea vyprávěla, že se setkala po delší době s kamarádkou, která sama provozovala prostituci, „*vypadala sakra dobře, žádný stres, spousta peněz*“. Tato kamarádka Andree doporučila klub, kde by si mohla stejným způsobem vydělat dost peněz i ona sama.

Jana vstoupila do prostituce také na popud kamarádky, která sama začala prostituovat na popud svého známého. „*Říkala, ať to jdu s ní zkusit, tak jsem šla*“.

Tři respondentky kontaktovaly klub na základě inzerátu a odpovídaly obdobně, „*přes inzerát v novinách, znáte to, krásné výdělký*“ (Marie), „*vyskakovaly na mě jenom tyhle inzeráty, tak jsem to šla zkusit*“ (Karolina), „*viděla jsem inzeráty v novinách a internetu, tak jsem tam zavolala*“ (Martina).

Samotný vstup do prostitučního prostředí a pocity při získání prvního zákazníka hodnotí respondenty různě.

Alena uvedla, že se cítila dobře, protože byla ovlivněná drogou. „*Cítila jsem se dobře, protože jsem byla úplně zfetovaná*“.

Respondentka Jana odpověděla, „*nepřišlo mi to tak hrozný, brala jsem to jako zábavu*“.

Respondentka Martina uvedla, že na pocity si moc nevzpomíná v důsledku požívání alkoholu.

Ostatní čtyři respondentky svůj první kontakt se zákazníkem a zkušenost s placenými sexuálními službami hodnotily jako nepříjemný zážitek, „*děs běs, já se hrozně styděla*“ (Dana), „*to byl asi můj nejhorší zážitek*“ (Karolina), „*no to bylo děsný, já se hrozně styděla*“ (Andrea), „*spíš hrůza děs*“ (Marie). Tyto čtyři respondenty dále uvedly, že zažívaly pocity studu a ponížení. Tento pocit se ovšem objevuje i u Aleny při jejím zpětném hodnocení situace, „*ale kdybych nebyla zfetovaná, tak bych určitě někde v koutě brečela*“. Andrea uvedla i pocit určité nejistoty, „*já vůbec nevěděla, co mám dělat*“, a následně i se selhání „*měla jsem pocit, že jsem zvorala, co šlo*“. Obdobné pocity prožívala i respondentka Martina, „*vůbec jsem nevěděla, co mám dělat*“. Všechny tyto čtyři respondentky však v zápětí uvedly, že tento negativní zážitek byl vyvážen získáním finanční odměny, „*ale pak jsem dostala prachy a mohla jsem jít klukovi koupit....*“ (Dana), „*klienty jsem brala, jen když jsme potřebovali peníze*“ (Karolina), „*nedělám nic extra, ale vydělám si*“ (Andrea), „*vydělám a je to dobrý*“ (Marie). U Aleny byl nepříjemný pocit vyvážen získáním drogy, „*měla jsem furt dost fetu*“.

Dvě respondentky, které nehodnotily svůj začátek v prostitučním prostředí negativně, zmínily také jako pozitivum této činnosti finanční přínos.

4.5 Názor na prostituci

Respondentky byly dotazovány, jak vnímají prostituci jako činnost, jak ji vnímaly dříve, než ji samy začaly provozovat, jak hodnotily ženy, které si prostitucí vydělávají a jaký názor zastávají nyní, když se samy v prostituci angažují.

Na otázku co si myslely dřív o prostituci a o ženách, které se jí živí, odpovědělo pět respondentek shodně. Na prostituci měly spíše negativní názor, „*já vždycky odsuzovala prostitutky, bezdomovce, feťáky, prostě tuhle verbež*“ (Alena), „*no, jako to nejhorší, co může být*“ (Karolina), „*dřív jsem to dost odsuzovala, fuj špína*“ (Andrea), „*to bych nikdy nemohla*“ (Dana), „*no hnus, spodina*“ (Marie). Respondentka Martina uvedla, že nad prostitucí a prostitutkami nepřemýšlela, „*asi nic, moc jsem nad tím asi nikdy nepřemýšlela*“. Respondentka Jana se domnívala, že prostitucí lze vydělat vysoké částky peněz, „*myslela jsem, že maj hodně prachů za nic*“.

4.5.1 Subjektivní vnímání prostituce jako profese v současnosti

Na otázku, jak vnímají svoji činnost nyní, uvedly čtyři respondentky, které dříve pociťovaly stud a ponížení, že došlo ke zlepšení. Všechny čtyři určitým způsobem překonaly počáteční negativní pocity a zhnusení. Žádná z těchto respondentek neuváděla pozitivní pocity z této činnosti. Z rozhovorů vyplynulo, že svoji činnost hodnotí spíše negativně, ale finanční odměna a možnost uspokojit své finanční potřeby představuje určitou kompenzaci, „*nemyslím na to, to že můžu klukovi koupit, to mi vynahradí ten hnus*“ (Dana), „*pořád se stydím, snažím se nad tím moc nepřemýšlet, nedělám sice nic extra, ale vydělám si*“ (Andrea), „*mám hodně pravidelných klientů a pravidla, tak už je to lepší*“ (Karolina), „*nemyslím na to, je to práce, nic jiného*“ (Marie). Alena jako jediná uvedla, že pokud by nebyla pod vlivem drog, nemohla by toto vůbec dělat, „*mohla jsem jít dělat peníze, jen když jsem byla zfetovaná*“. Respondentka Martina se touto otázkou nezabývá, „*moc to neřeším*“. Respondentka Jana hodnotí v současnosti negativně nedostatek zákazníků a tedy nižší příjem z této činnosti, „*kdyby za to bylo víc peněz, bylo by to lepší*“ (Jana).

Všechny respondentky považují prostituci za práci, „berem to jako práci, někdy člověk nemá na výběr“ (Dana), „je to práce, jako každá jiná“ (Jana), která po finanční stránce uspokojuje jejich potřeby. Andrea také považuje prostituci za práci, ale tato respondentka provozuje prostituci pouze o víkendech, rozlišuje své postavení v klubu o víkendu a během týdne ve své běžné profesi, „odjedu a jsem někdo jiný“. Domnívá se, že tuto činnost lze považovat pouze za práci, „je to práce, musíte to tak brát, jinak vám hrábne“.

Rozdílly se u některých respondentek objevily v subjektivním vnímání prostitučního chování. Karolina uvedla, že se nechce cítit jako prostitutka, „vsugerovávám si, že jsou to milenci, kteří mi finančně pomáhají“. Marie uvedla, že stále zažívá při této činnosti nepříjemné pocity, „někdy si přijdu špinavá“. Jana zaujímá ke svému chování ambivalentní postoj, „někdy jsou to těžce vydělaný prachy, jindy zábava“. Dana uvedla, že prostitute jako práce ji neuspokojuje, důležité jsou peníze, které v prostituci získá, „práce ani ne, ty prachy“. Martina uvedla, že jí tato práce uspokojuje více než předchozí zaměstnání, „lepší než v Kauflandu, když je kšeft a dobrý zákazníci“. Alena spojuje prostituci s drogami, „prostitute mě baví, ne sex, ale ty drogy, mám furt dost fetu, já se vždycky na trasu strašně těšila, na to, až si dám dávku“.

4.6 Názor na prostitutky

4.6.1 Před vlastním vstupem

Na otázku, co si dříve myslely o ženách, které prostituci provozují, odpovídaly některé respondentky obdobně jako u otázky, jak vnímaly prostituci před svým vlastním vstupem do prostituce. Pět respondentek uvedlo, že na prostitutky nahlížely dříve negativně, „já myslela, že jsou to normální blbky“ (Dana), „dřív jsem si myslela, že jsem něco víc“ (Alena), „jako to nejhorší, co může být“ (Karolina), „jak to můžou dělat“ (Andrea), „vůbec jsem nechápala, jak to může někdo dělat“ (Marie). Respondentka Jana se domnívala, že prostitutky vydělávají hodně peněz a respondentka Martina uvedla, že se touto otázkou nezabývala.

4.6.2 V současnosti

U respondentek s negativním postojem k prostitutkám došlo ke změně názoru, uvedly, že nyní již nehodnotí prostitutky tak negativně jako před svým vstupem do prostitučního prostředí, v současnosti je hodnotí kladněji, „*už ne tak jako dřív, ony často musí...*“ (Karolina), „*že jsou to úplně stejný lidi jako ostatní*“ (Alena). U pěti respondentek se tedy názor na prostitutky změnil k lepšímu.

Dana a Martina se vyjádřily pouze k prostitutkám, které konkrétně znají, „*holky, co znám, jsou v pohodě, někdy člověk nemá na výběr, neznám žádnou, která by to dělala pro zábavu*“ (Dana), „*holky jsou tu jako všude jinde, některý jsou dobrý, některý svině*“ (Martina).

Respondentka Jana se k této otázce konkrétně nevyjádřila, pouze uvedla, že čím déle v této profesi pracuje, jsou jí kolegyně nepříjemné, „*čím dýl to dělám, tím víc mi lezou na nervy*“.

4.6.3 Vnímání sebe sama v protikladu k ostatním

I když u některých respondentek došlo ke změně postoje k prostitutkám jako takovým, je z rozhovorů patrné, že sebe samé vnímají odlišným způsobem než ostatní prostitutky.

Karolina uvedla, že v kontaktu se zákazníky, „*nechce být jako ostatní*“. Andrea rozlišuje mezi sebou a svými kolegyněmi jinde, „*my jsme tu všechny slušný, žádný feťáčky a špíny*“. Alena se domnívá, že se ostatní prostitutky na trase ponižují poskytováním služeb pod cenou, „*to je strašný ponížení, jít za tak málo peněz, to bych neudělala*“. Marie rozlišuje mezi sebou a svojí kolegyní na privátu a ostatními v klubech a na ulici, které hodnotí negativně, „*ty nemocný špíny venku, v klubech jsou taky některý prasata*“ kontra „*ale my jsme dvě normální*“. Dana a Andrea považují své kolegyně za konkurenci, „*to víte, kšeft je kšeft*“ (Andrea). Respondentky Jana a Martina některé své kolegyně považují za kamarádky.

4.7 Názor na zákazníky

4.7.1 Hranice při kontaktu se zákazníky

Všechny respondentky mají při své práci a kontaktu se zákazníky nastavené určité hranice a pravidla. Tedy mohou odmítnout poskytnout sexuální službu některým zákazníkům. Tato hranice je diferencovaná s ohledem na hierarchii prostitutky (zda se jedná o pouliční či privátní). Obecně všechny respondentky odmítaly agresivní a opilé zákazníky. Některé ovšem mají nastavená i další kritéria, která musí zákazník splňovat. Alena uvedla, že odmítla službu poskytnout zákazníkům, o kterých měla informaci o jejich možném onemocnění, *„když jsem věděla, že byli s nemocnou holkou, tak to jsem s nima pak nešla“*. Další omezení představovala čistota a vizáž zákazníka, *„nikdy bych nešla s nějakým fakt humusem, když je ožralej nebo špinavej“* (Dana).

Nejpřísněji má nastavená kritéria pro zákazníky, kterým je ochotná službu poskytnout Karolina. Důležitá pro ni je věková hranice, slušné chování, respektování jejích pravidel. Jak sama mimo řízený rozhovor uvedla, pokud zákazník tyto požadavky nesplňuje, odmítne ho.

Všechny respondentky uvedly, že pohlavní styk uskutečňují pouze s ochranou a se zákazníky se nelíbají. U respondentek se ale lišila míra pravidel či omezení služeb, které jsou ochotné poskytovat a za jakých podmínek.

Karolina a Andrea uvedly služby, které jsou ochotné poskytovat, *„dělám jenom klasiku s ochranou, orál a autoerotiku, nic víc“* (Karolina), *„já dělám jenom klasiku s ochranou“* (Andrea).

Ostatní respondentky vymezily služby negativně (tedy služby, které neposkytují), *„nedělám anál, a ani bych nešla s manželkou, aby se na to chlap díval“* (Alena), *„nechodím bez gumy, ani orál ne a nedělám anál“* (Dana). Všechny respondentky shodně vypověděly, že nejsou ochotné ze svých pravidel slevit ani za více peněz, *„hodněkrát mi nabídli peníze, ale nikdy jsem nešla, to bych neudělala“* (Alena), *„oni to zkouší, někdy, ale já se bojím“* (Andrea), *„moje pravidla se neporušují“* (Karolina).

Marie uvedla, že všechny služby poskytuje pouze s ochranou, ale konkrétně je nespécifikovala. Jana uvedla, že dříve svoje služby poskytovala bez ochrany, nyní by to již neudělala, ale detailněji se nevyjadřovala.

4.7.2 Vnímání zákazníků obecně

Zákazníky hodnotily respondentky různě. Alena uvedla, že se s nimi cítila dobře, „já jsem si s nimi vždycky pokecala, snažila jsem se chovat hezky“ a pokud se setkala, s pro ni nepříjemným chováním, jednala s nimi obdobným způsobem, „ale když byl některý protivnej, tak jsem byla protivná taky, takový lidi by tam ani neměli jezdit, když chtějí být spokojení, tak by neměli být na holky protivný“.

Karolina uvedla, že potřebuje svým způsobem zákazníka trochu poznat, „já s nima nemůžu jít hned, potřebuju toho člověka trochu poznat, nemám ráda, když přijdou a hned sprcha a vlítnout na to, to já nemůžu“. Jak sama uvedla, snaží se ke svým zákazníkům chovat mile, „když už za to platěj, tak aby se cítili dobře“. Ke svým zákazníkům má ambivalentní postoj, „některý jsou fajn, ale když už je v životě neuvidím, nic se nestane“. Nechápe požadavky některých zákazníků mít pohlavní styk bez ochrany, obzvláště pokud od nich má informace o jejich soukromém životě, „on mi řekne, že má doma ženu v devátém měsíci a chce jít se mnou bez gummy, ono mu vůbec nevadí, že by pak mohl ohrozit to mimino, to je neuvěřitelný“. Sexuální službu by si nikdy nezakoupila, „oni to prostě daj, já bych to nedala“.

Dana hodnotila většinu zákazníků spíše negativně, „některý chlapi snad neznaj mejdlo, humusáci, ty jsou nejhorší“, kladně se vyjádřila pouze o svém prvním zákazníkovi „docela hezkej chlap“.

Andrea uvedla, že do klubu, kde pracuje, chodí převážně podnikatelé. Svě zákazníky si důkladně prohlíží, protože se obává nákazy pohlavní chorobou. Na druhou stranu se pozastavuje nad tím, co některé zákazníky přivádí k návštěvě nočního klubu a sama si nedovede představit, že by její partner takové zařízení sám vyhledával, „někdy to moc nechápu, určitě mají doma rodinu, ženu děti a tak, a jdou se bavit sem, to si moc nedovedu představit, že bych měla doma chlapa a on se chodil bavit do bordelu“.

Marie rozlišuje mezi vztahem ke stálým zákazníkům, „*ty si držím a snažím se, aby byli spokojení*“, a pro ni neznámými zákazníky, „*pořád nemám dobrou pocit*“, k zákazníkům, kteří jsou arogantní a chovají se k ní nevhodně, se vyjadřuje negativně.

Martina hodnotí zákazníky ambivalentně, „*některý jsou dobří, ale některý jsou fakt prasata*“, její názor závisí na tom, jestli jí koupí pití či dá spropitné. Pokud se zákazník nechová podle jejích představ, chová se k němu podobným způsobem, „*já se s nima moc nemažu, řeknu mu, co si myslím*“.

Respondentka Jana hodnotí zákazníky spíše negativně, jako důležité hodnotí, aby zákazník zaplatil, „*tak se vykecej, udělej a vypadni, hlavně zaplat*“, „*většina má jen blbý kecy*“. K zákazníkům, kteří se jí líbí, má mírnější postoj, „*někdy je i sranda a když je hezkej, tak to jde*“. Uvedla, že má několik stálých zákazníků, kteří jsou „*docela fajn*“.

4.8 Postoj okolí k činnosti respondentky

4.8.1 Postoj rodiny

Respondentky byly dotazovány na rodinu a na dětství z důvodu ucelenějšího pohledu.

Alena uvedla, že na své dětství nerada vzpomíná a zjevně jí bylo nepříjemné na toto téma více hovořit. Uvedla, že rodiče jsou rozvedení, z rodiny se stýká pouze se sestrami kromě jedné a nyní i s matkou. Matka ví, čím se živila. Na otázku, zda to rodině vadí, odpověděla Alena, „*už si zvykla, jsem taková, jaká jsem, už hází všechno za hlavu, neřeší to (matka)*“. Na otázku, zda jí tato situace mrzí, odpověděla, že strašně a rozplakala se. V současnosti žije s přítelem, se kterým řeší svoji drogovou závislost.

Dana uvedla, že žila pouze s matkou. Svě dětství hodnotila jako standardní, „*myslím, že jsem měla normální dětství, máma dělala, co mohla, je v pohodě*“. Její matka neví, čím si vydělává peníze, i když bydlí ve společné domácnosti a matka respondentky pečuje v době její nepřítomnosti o syna. Matka respondentky si myslí, že pracuje v baru jako barmanka.

O profesi Karoliny ví pouze její bratr, který jí v rozhodnutí provozovat tuto profesi nepřímo podpořil, „*že bude se mnou, kdyby na to rodiče přišli, protože se rodiče*

o nás nepostarali, tak mi teď ani nic jiného nezbyvá“. Na dotaz ohledně dětství uvedla Karolína, že do sedmi let neměla pěkné dětství, rozchodem rodičů a příchodem otčima se situace zlepšila, *„snažil se nám dělat dobrého tátu“*, ve svých patnácti letech odešla z domova, *„měla jsem bouřlivou pubertu, nějak jsme to neustáli“*. Karolína žije ve společné domácnosti s přítelem, který ví, jakým způsobem vydělává peníze, na otázku, jaký na to má přítel názor, odpověděla, *„co může dělat, zvyknul si, peníze potřebujeme a jeho mám ráda“*. O své práci si s přítelem nepovídá, *„ani příteli nemůžu říct všechno“*.

O profesi Andrey neví nikdo, a jak sama uvedla, *„nechci, aby to někdo věděl, stydím se za to“*. Své dětství a období puberty hodnotí s určitým odstupem, který pravděpodobně vychází z věku respondentky a z toho, že je sama matkou dospělé dcery, *„v pubertě jsem měla pocit, že mám nejhorší rodiče na světě, dnes už to vidím jinak“*. Dětství hodnotí jako *„normální“*, matka zemřela ve věku 50 let a s otcem se od příchodu jeho nové partnerky nestýká, *„táta si našel takovou megeru, nemusím jí a ona mě“*.

Respondentka Marie uvedla, že měla pěkné dětství, s rodiči se pravidelně stýká, dojíždí za nimi i s dcerami. O tom, co dělá, rodiče nevědí a ani nechce, aby se to někdy dozvěděli, *„to ne, to by je zabilo“*. Po odchodu otce dětí žije sama. Rodiče i dcery si myslí, že respondentka pracuje v baru. Její rodiče ji nenavštěvují z důvodu nemoci a věku.

Respondentka Martina vyprávěla, že v období jejího dětství se rodiče často hádali, její otec se doma zdržoval málo a často jí i jejího bratra fyzicky trestal. Matka tuto situaci psychicky nezvládala, *„máma byla na prášky, furt po mě a bráchovi ječela“*. V současnosti jí její rodiče pomáhají s výchovou dcery, prakticky se o ni starají po dobu nepřítomnosti respondentky, která je finančně podporuje, *„dávám peníze i jim, za to, že se postaraj“* (Martina). Respondentka hodnotí situaci doma jako klidnější. S otcem své dcery se respondentka nestýká, hovoří o něm negativně, *„to je debil, nevím kde je a je mi to jedno“* (Martina). Rodiče respondentky vědí, jakou činnost jejich dcera vykonává, dle respondentky se k tomu nevyjadřují, byť by jim to mohlo vadit, protože je dotazovaná finančně podporuje, *„nadšení nejsou, ale nosím jim prachy“*.

Respondentka má staršího bratra, který je v současnosti ve výkonu trestu. Respondentka bratra ve vězení navštěvuje, bratr neví, co respondentka dělá, myslí si, že pracuje jako pokojská v hotelu.

Respondentka Jana uvedla, že vyrůstala pouze s matkou, otce nezná. Dětství hodnotila pozitivně. V pubertě se však s matkou často dostávala do konfliktů a několikrát z domova odešla. V současnosti se s matkou vídá 2 krát za rok, o větší kontakt nemá zájem, i když uvádí, že se vztah mezi nimi zlepšil. O tom, co Jana dělá, ví z rodiny pouze její matka. Na otázku, co tomu matka říká, odpověděla respondentka, „*že jsem blbá*“. Respondentka má sestru, se kterou se stýká sporadicky. Respondentka uvedla, že v současnosti má přítele, u kterého pobývá, když má volno, domácnost přítele označuje za svůj současný domov. Přítel respondentky neví, jakou činnost vykonává, myslí si, že respondentka pracuje jako barmanka. V případě, že by se to přítel dozvěděl, se respondentka domnívá, že by vztah ukončil, „*asi by mě pak nechtěl*“. Při pronesení této věty se respondentka smála.

4.8.2 Širší sociální okolí

Respondentkám byla položena otázka, zda by někdy někomu řekli, že provozují prostituci, nebo zda si mohou s někým o této činnosti popovídat. Většina respondentek odpověděla, že nemají nikoho, komu by se mohly svěřit s tím, co dělají. Domnívají se, že by je jejich okolí odsoudilo či by se k nim začalo chovat jiným způsobem. Tedy ani nemají zájem, aby o této jejich profesi někdo věděl, „*tohle nemůžu nikomu říct, co jsem dělala, to by mě hned lidi odsoudili*“ (Alena), „*to nemůžu, to by nikdo nepochopil a hned by si na mě ukazovali prstem a ošklíbili se*“ (Marie), „*všichni by mě odsoudili*“ (Andrea), „*koukali by na mě blbě, jako na nějakou špínu*“ (Martina).

Respondentka Dana také tají před okolím, kde pracuje. Při práci v klubu používá paruku a výrazné líčení, aby eliminovala možnost, že ji někdo ze zákazníků pozná. I kdyby došlo ke konfrontaci, nikdy by nepřiznala, že si vydělává prostitucí.

O činnosti Karoliny ví pouze jedna kamarádka, která se také dříve prostituovala, respondentka svoji činnost tají, obává se, že by ji okolí odsoudilo, „*jak znám lidi, každý by mě odepsal*“ (Karolina).

Respondentka Jana uvedla, že pokud se jí někdo zeptá na to, co dělá, odpovídá, že pracuje v baru, eventuelně, že si vydělává jako společnice, ale to pouze někomu, „*to řeknu jen některým holčkám*“ (Jana).

Dvě respondentky uvedly, že o své práci a různých problémech s touto prací spojených si nemají s kým popovídat.

Dvě z pěti dalších respondentek odpověděly, že si mohou popovídat se svými kolegyněmi, ale pouze o určitých věcech, „*něco proberem s holkama tady, ale taky ne všechno*“ (Dana), „*s holkama proberem zákazníky, ale taky moc nemůžete*“ (Andrea).

Tři zbylé respondentky mají ve své profesi kamarádku nebo kamarádky, se kterými mohou otevřeně hovořit o různých věcech, „*mám v klubu kámošky, s těma můžu pokecat*“ (Jana), „*s kolegyní tady, ta je asi jediná s kým můžu o tom mluvit*“ (Marie), „*mám tu kámošku, s tou proberem všechno*“ (Martina).

4.9 Vydělané peníze a nakládání s nimi

Na otázku, jak využívají respondentky peníze, které vydělají, odpovídaly většinou shodně s důvodem, pro který do prostituce vstoupily.

Alena vyprávěla, že část vydělaných peněz odevzdávala pasákovi výměnou za drogy a ubytování a to, co zbylo, prohrála na automatech, „*všechno jsem profetovala nebo prohrála na automatech*“. Popsala, že peníze pro ni začaly mít hodnotu, až když začala žít se svým současným přítelem, „*dřív jsem si peněz vůbec nevážila, teď vím, že nejsou jen tak do větru*“.

Karolina z vydělaných peněz uhrazuje své dluhy, „*jenom splácím dluhy*“, „*málokdy mi zbývá na něco, co bych měla jenom pro sebe*“.

Dana pomocí těchto peněz splácí dluhy a financuje svojí domácnost a potřeby svého syna, „*klukovi, aby měl, co potřebuje*“, jen pro svoji potřebu využije menší část peněz, „*já toho moc nepotřebuju, nějaký hadry, šminky a cigára*“.

Andrea uvedla, že z vydělaných peněz platí převážně školné své dcery, „*něco málo, sem tam něco pěkného na sebe, to už ale musí být*“.

Marie z vydělaných peněz platí náklady na bydlení a potřeby rodiny, jen pro sebe využije tyto peníze jen občas. Uvedla, že nevydělává závratné částky, *„on to zase takový vývar není“*.

Martina část vydělaných peněz odevzdává svým rodičům na úhradu potřeb své dcery, ale i celé rodiny, část peněz si ponechává pro svoje potřeby, *„občas hadry, šminky, cigára, sem tam trávu“*. Martina uvedla, že by si chtěla v budoucnu část vydělaných peněz spořit, *„chci, až budou lepší kšefty“*.

Jana využívá vydělané peníze výhradně pro svoji potřebu, *„koupím si co potřebuju“*, větší část peněz vydá za oblečení, mobilní telefony a kosmetiku, část peněz si spoří, *„ted' se snažím i pravidelně, ale není to nic moc“*.

4.10 Otázka budoucnosti

Otázku své budoucnosti a svých přání vidí respondentky různě.

Alena uvedla, že by si přála dokončit vzdělání, zbavit se drogové závislosti a žít normální život. Jejím přáním je mít u sebe své syny, ale jak sama uvedla, je to jen její přání, *„ale to mít nebudu, možná jednoho, ale to potřebuje hodně času“*.

Dana na otázku jak plánuje budoucnost, odpověděla, *„splatím dluhy, pak si najdu práci a budu žít úplně normální život“*.

Stejně tak Karolina plánuje splatit dluhy a ihned přestat s prostitucí, *„hned skončím a najdu si nějakou normální práci“*.

Andrea uvedla, že sama nemá žádný konkrétní plán, co se týká její budoucnosti, *„já sama ani ne, dcera musí dostudovat“*, na otázku, zda plánuje tuto práci dělat i v budoucnu odpověděla, *„no, radši bych něco lepšího“*.

Marie v budoucnu plánuje rekvalifikaci a nalézt jinou práci, *„možná kadeřnici, pak si najdu normální práci“*. Přála by si jinou práci dostatečně finančně ohodnocenou, *„stačilo by za 20 tisíc a byly bychom v pohodě“*.

Jana uvedla konkrétní krátkodobé plány, *„ted' budu chvílku makat tady“* a přála by si jet na dovolenou s přítelem k moři. Otázkou své budoucnosti se nezabývá, *„já dopředu moc nemyslím“*. Dlouhodobé plány do budoucna nemá, *„dokud to půjde, budu dělat tohle, jestli si našetřím, tak si třeba koupím nějaký ten salon“*.

Martina se otázkou budoucnosti nezabývá a ani žádná konkrétní přání neuvedla, „já bych toho chtěla, ale moc neplánuju, dnes tady, zítra tam“. Na založení rodiny se respondentka cítí být velmi mladá, „možná někdy, jestli potkám někoho, kdo za to bude stát“.

4.11 Zájmy, trávení volného času

Na otázku, co dělají respondentky ve svém volném čase a zda mají nějaké koníčky či zájmy, se odpovědi různily.

Alena vypověděla, že svůj volný čas trávila spánkem nebo užíváním drog, „nic, spala, fetovala, někdy jen tak ležela, ale spíš nic“, v předcházejících odpovědích uvedla, že hodně peněz prohrála na automatech, lze tedy předpokládat, že svůj volný čas vyplňovala i touto činností.

Dana uvedla, že svůj volný čas tráví převážně péčí o svého syna a domácnost. Občas čte knihy, ale této činnosti se věnuje převážně v klubu, pokud nemá zákazníka.

Karolina vyprávěla, že nikdy neměla možnost realizovat nějaký svůj zájem z důvodu nedostatku peněz rodičů a později vysoké pracovní angažovanosti, „jsem si za celý svůj život nestihla nějaký koníček vytvořit“. Chová ještěrky, tuto aktivitu považuje za svého koníčka. Pokud nemá zákazníka, tráví svůj čas editací svých webových stránek, inzercí a odpovídáním na emaily, eventuálně úklidem nebo odpočinkem.

Andrea uvedla, že na zájmy jí nezbyvá moc času z důvodu pracovní vytíženosti, ráda chodí cvičit, „chodím cvičit, udržuju se v kondici“.

Jana svůj volný čas tráví péčí o své nehty a nehty svých kolegyně, „dělám holkám nehty, sobě nehty“, z dalších zájmů uvedla hraní on-line her na počítači a chatování.

Marie vypověděla, že ve svém volném čase se věnuje dcerám, navštěvuje s nimi různé akce, „chodíme plavat, do kina“, pomáhá s přípravou do školy a věnuje se běžným domácím povinnostem, „pracovní doba 8 – 16 hod. a pak normál, jako všude“.

Martina ve volném čase spí nebo sleduje televizi, povídá si s kolegyněmi, část času tráví na internetu. Na otázku jak tráví svůj čas doma (myšleno u rodičů a dcery)

odpověděla, že obdobným způsobem, ale neuspokojuje ji to, „*chodím za kámoškama nebo se s malou dívám na televizi, trochu nuda*“.

4.12 Hodnoty

Na otázku, co by ve svém životě respondentky změnilly, pokud by měly, možnost, odpovídaly různě. Alena uvedla, že by nikdy nezačala brát drogy, udává, že jí drogy a prostituce změnilly život v negativním smyslu, „*já si uvědomuju, že mě to ničí, že jsem mohla být úplně někde jinde, mít normální život*“. Během její prostituční a drogové kariéry jí byl z péče odebrán starší syn a mladší byl předán do adopční péče. Během hovoru o dětech pláče, „*strašně bych chtěla jet za starším a XZ jsem od porodu neviděla*“, svůj život více méně bilancuje slovy, „*to nikdo nepochopí, o co jsem přišla, mohla jsem mít všechno*“.

Dana by ve svém životě změnila důvod, pro který v současnosti, jak udává, vykonává prostituci, „*nikdy bych nešla do tý herny*“, i ona určitým způsobem bilancuje svoji situaci, „*mohla jsem dělat sestřičku, neměla bych ty dluhy*“.

Karolina uvedla, že by dokončila studium na střední škole, „*určitě bych si dodělala školu, abych měla maturitu*“.

Andrea odpověděla, „*asi bych spoustu věcí udělala jinak, líp, nějak zásadně bych nic neměnila*“, zmiňuje pouze nemoc matky, „*tu kdybych mohla nějak zrušit*“, i ona určitým způsobem bilancuje, „*mám krásnou chytrou dceru, bydlení, práci, jsem zdravá a vypadám ještě docela dobře, co víc bych mohla chtít?*“.

Martina uvedla, že pokud by mohla něco změnit, bylo by to setkání s otcem její dcery, necítí se zralá na výchovu dítěte, „*holka je fajn, ale necítím se na to vychovávat dítě*“. Dále vypověděla, že by se více věnovala vzdělání, „*nekašlala bych tolik na školu, mohla bych dělat třeba něco lepšího*“.

Marie by změnila svůj postoj k bývalému příteli a otci dětí, „*už bych nikdy nebyla ta poslušná, hodná ženuška*“, jinak neví, jestli by něco chtěla měnit, „*jinak nevím, mám dvě krásný, zdraví děti*“.

Jana neví, co by ve svém životě chtěla změnit, „*vůbec nevím, nic mě nenapadá*“.

Na otázku, co byste řekla, že je pro Vás nejdůležitější, odpovídaly respondentky následovně. U pěti respondentek korespondovala odpověď s důvodem, který uváděly jako důvod pro vstup do prostituce. Alena uvedla, že je pro ni v současné době nejdůležitější vyřešit svoji závislost, „*ted' asi skončit s fetem a dát se dohromady*“.

Pro Danu je nejdůležitější její syn a matka.

Karolina vypověděla, že nejdůležitější je pro ni její přítel a splacení dluhů.

Pro Andreu je nejdůležitější spokojenost dcery.

Marie považuje za nejdůležitější štěstí, spokojenost a zdraví svých dcer.

Martina uvedla, že nejdůležitější je pro ni rodina a její zdraví, svoji odpověď ještě upřesnila, „*tak obecně, je super mít rodinu*“.

Jana považuje za nejdůležitější vlastní zdraví, a aby se nenakazila nějakou nemocí, „*asi abych byla zdravá a abych nic nechytla*“.

Na konci rozhovoru byly respondentky požádány, aby na škále následujících hodnot označily ty, které považují za nejdůležitější, přičemž 1 znamená nejdůležitější a 7 nejméně důležité, odpovědi respondentek jsem uspořádala do tabulky č. 2.

Tabulka 2: Co považují respondentky za nejdůležitější.

	PRÁCE	RODINA	PŘÁTELE	KONÍČKY	DĚTI	PARTNER	RODIČE
ALENA	4	1	6	5	2	3	7
DANA	4	3	5	7	1	6	2
KAROLINA	4	5	6	7	3	2	1
ANDREA	3	2	5	7	1	6	4
MARIE	4	3	5	6	1	7	2
MARTINA	4	2	1	6	3	7	5
JANA	4	5	2	7	6	1	3

Zdroj: Vlastní výzkum

1 – nejdůležitější, 2 velmi důležité, 3 – důležité, 4 – spíše důležité, 5 – spíše nedůležité,
6 – málo důležité, 7 – nejméně důležité

4.13 Shrnutí výsledků

Důvody vstupu do prostituce

Z uvedených rozhovorů vyplynulo, že jedna respondentka byla k prostituci donucena, šest respondentek vstoupilo do prostituce s vědomím a dobrovolným rozhodnutím. Tři respondentky uváděly jako hlavní důvod vstupu do prostituce zajištění potřeb dětí, které mají v péči. Jedna respondentka uvedla jako hlavní důvod vstupu dluhy z doby, kdy prostituci neprovozovala. Jedna respondentka uvedla dva hlavní důvody, a to dluhy z doby, kdy prostituci neprovozovala a zajištění potřeb svého dítěte. Jedna respondentka neuvedla žádný konkrétní důvod. Kromě jedné respondentky mají všechny pracovní zkušenosti i z jiných zaměstnání. Dvě respondentky uvedly povolání barmanky, jedna pracovala jako uklízečka, jedna jako zdravotní sestra, jedna jako prodavačka a jedna doposud vykonává jiné souběžné zaměstnání a prostituci provozuje pouze o víkendech. Snaha nalézt zaměstnání se objevila ve výpovědích pěti respondentek. Jako důvod obtížné zaměstnatelnosti uváděly nízkou kvalifikaci, neochotu zaměstnavatelů zaměstnat matku malých dětí, nízké finanční ohodnocení práce.

Začátky v prostitučním prostředí

Tři respondentky kontaktovaly prostituční prostředí samy, shodně uvedly, že reagovaly na inzerát v novinách nebo na internetu nabízející vysoké výdělky, eventuelně i ubytování.

Tři respondentky vstoupily do prostituce až na popud či návrh další osoby. Ve dvou případech se jednalo o kamarádku respondentky, od které se dozvěděly o dobře placené práci a získaly přímo kontakt na noční klub. V jednom případě byla respondentka do prostitučního prostředí uvedena majitelkou klubu, se kterou se znala. Jedna respondentka byla k prostituci donucena pod pohnutkou násilí.

Pět respondentek přiznalo prožívání negativních pocitů při získávání prvního zákazníka a v začátcích angažování se v prostituční sféře. Dvě respondentky uvedly

spíše pozitivní vnímání začátku prostituce, v jedné případě byla respondentka pod vlivem drog, ve druhém respondentce lichotil zájem zákazníků.

Názor na prostituci

Pět respondentek uvedlo, že před vlastním vstupem u nich převládal negativní názor na prostituci. Všechny respondentky věděly, že prostitucí se dají za poměrně krátkou dobu vydělat vysoké finanční částky. V současnosti považují prostituci za práci, zaměstnání, které uspokojuje jejich finanční potřeby, v případě jedné respondentky potřebu drog. Dvě respondentky vnímají vlastní angažmá v prostituci negativně, zažívají pocity ponížení i po delší době v tomto oboru, ale finanční ohodnocení jim tyto pocity vynahrazuje. Jedna respondentka uvedla, že prostituovat se mohla pouze pod vlivem drog.

Názor na prostitutky

Pět respondentek mělo před vlastním vstupem na prostitutky negativní názor, tento názor se postupně změnil. Do jejich současného hodnocení se promítá i zdůvodnění vlastního vstupu respondentek, domnívají se, že to některé ženy dělat musejí z obdobných důvodů jako ony samy. Stejně tak hodnotí v současnosti prostitutky i dvě respondentky, které dříve měly neutrální názor, tedy uvedly, že se touto otázkou nikdy nezabývaly.

Všechny respondentky ovšem vidí rozdíl mezi sebou a ostatními prostitutkami. Je zde patrný postoj, „*jsem sice prostitutka, ale nejsem tak špatná jako ty ostatní*“. Tento postoj zdůvodňují nastavením hranic, místem působení či jednáním s klienty. Svě kolegyně ve většině případů považují za konkurenci, ale udávají, že mezi sebou mají i dobré přátelské vztahy.

Názor na zákazníky

Všechny dotazované mají nastavená určitá profesní pravidla, která se týkají jak osoby zákazníka, tak služeb, které jsou ochotné poskytnout. Rozdílný je rozsah pravidel a služeb, do kterých se promítají jednak obavy z onemocnění, ale i vlastní morální hranice. Všechny respondentky mají k zákazníkům spíše ambivalentní postoj, hodnotí je podle svých určitých kritérií, u dvou tázaných hraje velikou roli solventnost zákazníka. U ostatních respondentek je to hlavně jednání s ní samou, vyžadují slušné chování ze strany zákazníka, čistotu a dvě respondentky i určitý čas, aby zákazníka více poznaly. Dvě respondentky se zamýšlejí i nad rodinnými vztahy zákazníků.

Postoj okolí a rodiny k činnosti respondentky

Dvě respondentky hodnotily své dětství přímo negativně, jedna dotazovaná popsala jako negativní pouze rané dětství do rozvodu rodičů. Čtyři respondentky hodnotily své dětství jako běžné. Tři respondentky uvedly problémové období dospívání, u dvou tázaných konflikty v rodině vyústily v odchod z domova.

Dvě respondentky uvedly, že vyrůstaly pouze s matkou, otce nepoznaly. Jedna z nich žije s matkou ve společné domácnosti, druhá se s matkou stýká sporadicky. Rodiče dvou respondentek jsou rozvedeni a respondentky se stýkají pouze s matkami. Jedné dotazované matka již zemřela, s otcem se v současnosti nestýká. Dvě respondentky mají oba rodiče a stýkají se s nimi. Čtyři tázané mají sourozence.

O jedné respondentce rodiče vědí, co dělá a tolerují to, její prostituce je zde zdrojem příjmů. Respondentka tuto činnost tají před bratrem. O prostituci jiné z respondentek zase ví pouze bratr, který ze sestřiny situace obviňuje rodiče. Dvě respondentky uvedly, že o jejich činnosti ví v rodině pouze matka, která je po zjištění, že se prostituují, hodnotila negativně. Tři respondentky uvedly, že nikdo z rodiny neví, čím si vydělávají peníze.

Všechny respondentky se domnívají, že by na ně okolí, včetně přátel, nahlíželo negativně, pokud by někdo věděl, co dělají. O jejich činnosti vědí pouze současné či bývalé kolegyně. Tři respondentky mají ve své profesy kamarádku, které se mohou svěřit. Na dotazy ohledně zaměstnání uvádějí povolání barmanky.

Vydělané peníze a nakládání s nimi

Výhradně pro svoji potřebu užívá vydělané peníze pouze jedna dotazovaná. Respondentka, která je závislá na pervitinu, v minulosti sice většinu peněz spotřebovala pro svoji potřebu, ale v současnosti udává jejich využití i pro domácnost, to patrně souvisí s tím, že v současnosti žije s přítelem ve společné domácnosti. Ostatní respondentky pomocí vydělaných peněz splácejí dluhy či zajišťují potřeby rodiny. Výlučně pro vlastní potřebu využívají jen velmi malou část příjmu.

Otázka budoucnosti

Dvě respondentky mají jasný a konkrétní plán ohledně své budoucnosti, který souvisí s vyřešením situace, kvůli které do prostituce vstoupily. Jedná se o respondentky, které splácejí pomocí peněz z prostituce dluhy, jakmile bude dluh zaplacen, plánují odejít z prostitučního prostředí a nalézt si jinou práci. Ostatní respondentky žádné konkrétní plány nemají, tři respondentky by si přály odejít z prostituce, ale nemají v současnosti důvod k odchodu. Dvě respondentky svoji budoucnost nijak neplánují, co budou dělat v budoucnu, uvidí podle situace. V prostituci plánují setrvat, dokud to bude možné, tedy pokud jim bude přinášet dostatečný výdělek.

Hodnoty

Do odpovědí pěti respondentek na otázku, co by ve svém životě změnily, kdyby měly tu možnost, se promítá důvod vstupu do prostituce. Respondentky víceméně

bilancují svůj život, hodnotí, co by udělaly lépe, popřípadě jinak. Jakým způsobem by předešly nutnosti se prostituovat. Jedna respondentka neví, co by ve svém životě změnila. Další dotazovaná by ve svém životě nic neměnila.

Hodnoty, které respondentky vyznávají, se týkají především rodiny a dětí. Rodinu a děti považuje za nejdůležitější pět respondentek. Dvě respondentky považují za nejdůležitější vlastní zdraví, dvě respondentky uvedly i vyřešení důvodu vstupu do prostituce.

Na škále viz tabulka 2, připisovala většina respondentek nejvyšší hodnotu rodině, dětem a rodičům. Dětem přisuzují vysokou hodnotu jak respondentky, které mají děti, tak bezdětné. Pouze jedna respondentka označila děti jako málo důležité. Partner je důležitý pouze pro tři respondentky, u ostatních může být prisouzení nízké hodnoty partnerovi důsledkem určitého zklamání v partnerském vztahu. Práce je pro většinu respondentek spíše důležitá. Přátele označily jako nejdůležitější či velmi důležité pouze dvě respondentky. Za nejméně důležité považuje pět respondentek koníčky, dvě respondentky partnera.

Trávení volného času, zájmy, koníčky

Dvě respondentky se ve volném čase věnují rodině a dětem, další dvě tázané uvedly nějakého koníčka, kterému se pokud mají čas, rády věnují. Tři respondentky nemají žádného koníčka, volný čas tráví na internetu chatováním, hraním her, sledováním televize, hraním automatů a spánkem.

Po ukončení rozhovorů, většina respondentek uvedla, že se jim „ulevilo“, když mohly bez obav z odsouzení a kritiky otevřeně o své činnosti hovořit.

5 Diskuze

Předkládaná práce zjišťovala pouze některé aspekty rozsáhlé problematiky žen provozujících prostituci. Získaná data pomohla zodpovědět položené výzkumné otázky a nahlédnout tak více do života žen, které se v prostituci angažují. Předložená data si nečiní nárok na generalizaci, jsou jakousi sondou do života některých žen provozujících prostituci a náhledem na jejich subjektivní vnímání činnosti. Z uvedených rozhovorů vyplývá, že ženy praktikující tuto činnost nejsou homogenní skupina, pocházejí z rozdílného sociálního prostředí, mají rozdílné vzdělání, ale i rozdílné životní zkušenosti.

Cílem práce bylo zjistit, jak subjektivně vnímají prostituci ženy, které se v ní samy angažují. Z tohoto cíle vyplynuly tři výzkumné otázky, na které bylo zodpovězeno. První výzkumná otázka se týkala vstupu do prostitučního prostředí, **a jak subjektivně ženy vstup vnímají a hodnotí.** Z rozhovorů vyplynulo, že vstup do prostitučního prostředí byl u všech respondentek jednoznačně motivován finančním či materiálním ziskem. Konkrétní zdůvodnění vstupu do prostituce je rozmanité, častým faktorem je zde nemožnost se z různých důvodů uplatnit na trhu práce, zadluženost z doby před vstupem do prostitučního prostředí či nutnost zabezpečit potřeby rodiny nebo udržení určitého životního standardu. Obdobné motivy k prostituci uvádí i Weiss a Zikmundová.(38) Většina respondentek tohoto výzkumu uvedla minimálně dva důvody pro vstup i setrvávání v prostituci.

Více než polovina respondentek se pro vstup do prostituce rozhodla, až když se domnívala, že vyčerpala všechny své možnosti, jak získat jiný způsob obživy. Ocitly se v situaci, kdy potřebovaly peníze, a buď jim byla tato možnost získání peněz někým nabídnuta, nebo samy kontaktovaly noční klub. Pro tyto respondentky byly jejich důvody k prostituování se natolik závažné, že volily tuto formu získávání peněz, a to i za cenu pocitů ponížení a studu. Žádná z respondentek i přes negativní zážitky prostituce nezanechala, motivem k pokračování v této činnosti byl finanční zisk, který má větší motivační sílu než negativní emoce. Nakonečně uvádí, že chování jedince je ve svém směru i síle determinováno motivy, ale způsob dosažení cíle

je determinován i situačními faktory, své chování jedinec přizpůsobuje situaci, proto lidé dosahují stejných cílů různými způsoby. (27)

Cílem většiny respondentek je žít život bez prostituce, některé se domnívají, že peníze z prostituce jim přinášejí možnost, jak žít svůj další život bez prostituce. Jiné chtějí pomocí prostituce překlenout náročnou životní etapu a důvod k prostituování se má podle jejich výpovědí racionální podobu. Malinová tento způsob vstupu do prostituce popisuje jako motivaci vnějším tlakem, kdy žena je okolím či okolnostmi do prostituce vmanipulována. (23) Pouze jedna respondentka udala nedobrovolný vstup do prostitučního prostředí, jedná se ovšem o respondentku závislou na návykových látkách. Závislost na těchto látkách je v tomto případě důležitým faktorem pro setrvávání v prostitučním prostředí, a to i v případě, že vstup do prostituce nebyl dobrovolný.

Žádná z respondentek neplánovala vstoupit do prostituce a vydělávat si právě tímto způsobem. Většina hodnotila před vlastním angažováním prostituci i prostitutky negativně, nicméně všechny věděly, že prostitutí lze získat za poměrně krátkou dobu vyšší finanční částky. Toto potvrzuje Girtler (2001), který uvádí, že přes všechny negativní názory je prostituce pro některé ženy atraktivní díky možnosti vysokých výdělků.(6)

Druhá výzkumná otázka byla, **jak subjektivně vnímají prostituci ženy**, které se v ní angažují. Z výzkumu vyplývá, že většina respondentek měla na prostituci i ženy, které si prostitutí vydělávají negativní názor. Tento negativní postoj respondentek k prostitutkám a prostituci se postupně změnil. V současnosti všechny respondentky nahlízejí na prostituci jako na práci, která po finanční či materiální stránce uspokojuje jejich potřeby. Což je v rozporu s tím, že jejich přáním je nalézt normální práci. Malinová toto popisuje jako motivaci racionální rozvahou, tedy, že sex je práce a tímto způsobem lze vydělat poměrně dost peněz.(23) U respondentek se v tomto případě jedná o motivaci k setrvání v prostituci. Co se týká vnímání žen, které si prostitutí vydělávají, není jejich náhled tak kritický jako před jejich vlastní angažovaností. Do jejich současného hodnocení se promítá i zdůvodnění vlastního vstupu, domnívají se, že to některé ženy dělat musejí z obdobných důvodů jako ony samy. Všechny

respondentky ovšem vidí rozdíl mezi sebou a ostatními prostitutkami. Je zde patrný postoj, „*jsem sice prostitutka, ale nejsem tak špatná jako ty ostatní*“, tento postoj zdůvodňují nastavením hranic, místem působení či jednáním s klienty.

Jak již bylo řečeno, prostitute jim přináší relativně vysoké výdělky, a i když jsou schopny z peněz, které vydělají zajistit samy potřeby své i svých rodin či splácet vysoké dlužné částky, nemohou toto s nikým sdílet a za svoji činnost se stydí. Jsou si vědomé negativního pohledu většinové společnosti na prostituci, tedy i na ně samotné. Svou činnost úzkostlivě tají před širším sociálním okolím a před vlastní rodinou. Jsou přesvědčeny, že společnost i jejich blízcí by je odsoudili. Tento postoj může vycházet ze zařazení prostitute do kategorie sociálně patologických jevů.(12),(16)

A i když je většina běžné společnosti pro jakousi formu legalizace (SANEP 2010), není prostitute společností akceptovatelná jako forma práce. Tento status přináší prostitutkám riziko trvalého vyloučení ze společnosti(29), což je patrné i ve výpovědích těchto respondentek, trpí pocity osamění a nemožnosti sdílet s kýmkoliv své pocity z prostituční činnosti.

Vztahy k zákazníkům mají všechny respondentky ambivalentní, nejedná se zde ovšem o citový vztah, ale o určitou formu hodnocení. Což potvrzuje i Girtler(2001), zákazník zde není sexuální partner a sexuální akt je obchod.(6) Své zákazníky hodnotí podle chování, vzhledu, požadavků na služby a výše částky, kterou je zákazník ochoten zaplatit. Všechny respondentky si samy určují pravidla a hranice pro svoji činnost, která nepřekračují. Určitý rozdíl se objevil v rozsahu těchto hranic, zdá se, že tento rozsah může souviset s pocity, které prožívají. Čím větší pocit studu a ponížení z této činnosti, tím konkrétnější a rozsáhlejší pravidla pro výběr zákazníků si samy nastavují.

Poslední výzkumná otázka se týkala **hodnotového systému těchto žen**. Lenderová(2002) uvádí, že k provozování prostitute je potřeba určitých psychických předpokladů, řadí sem nízký stupeň sebeúcty, málo bohatý hodnotový žebříček, morální otrlost a lhostejnost k vlastní identitě.(21) Ženy, se kterými jsem hovořila, působily ve většině případů jako sebevědomé mladé ženy, nikdo je do prostitute nenutí, samy

se rozhodují a řídí svůj soukromý i profesní život. Naprostá většina přistupuje k prostituci profesionálně a morálními aspekty se nezabývá. Pouze dvě respondentky se zamýšlejí nad rodinou zákazníků, kdy hodnotí vztah zákazníka k jeho rodině, pokud si kupuje sexuální službu. Hodnotový žebříček těchto žen koresponduje z větší části s hodnotovým systémem běžné společnosti. Za nejvyšší hodnoty i tyto ženy považují rodinu, děti a rodiče. Oproti výzkumu Sociologického ústavu (2003) přikládaly respondentky nejmenší hodnotu partnerovi, pouze pro tři respondentky, které mají v současnosti stálého partnera, hraje partner důležitou roli. Což může být ale ovlivněno určitým zklamáním z partnerského vztahu, které respondentky uvedly v rozhovoru. Malinová (2005) uvádí, u žen vydělávajících si prostitucí se často stávají jejich jedinou hodnotou peníze.(23) Toto tvrzení se ve výzkumu jednoznačně nepotvrdilo, pro všechny tyto respondentky mají peníze nějakou hodnotu, ale nejsou jejich hodnotou jedinou. Malinová (2005) dále uvádí, že některé ženy považují provozování prostituce za schůdné, dočasné a provizorní řešení své finanční situace.(23) Toto tvrzení se objevuje i ve výpovědích některých respondentek, většinou však nemají v plánu vydělávat si jiným způsobem. Získání jiné práce je spíše přáním a prostituce jim i svým způsobem vyhovuje. Kromě jedné respondentky se žádná nepokusila z prostituce odejít a i tato respondentka se opakovaně k prostituci vrací, což dokládá tvrzení Malinové, že díky vysokým výdělkům odchod z prostituce a nutnost peníze vydělávat pracněji ztrácí přitažlivost.(23)

Z rozhovorů a výsledků výzkumu vyplývají následující hypotézy:

Hypotéza č. 1 – Názor na prostituci nemá vliv na rozhodnutí prostituovat se.

Z rozhovorů vyplynulo, že většina respondentek měla před vlastním vstupem na prostituci i na prostitutky negativní názor, přesto se posléze tyto respondentky samy rozhodly do prostituce vstoupit. Domnívám se tedy, že i když mají některé ženy na prostituční chování velice negativní názor, v případě finančních potíží je tento negativní postoj neodradí od vstupu do prostitučního prostředí, pokud se domnívají, že tímto způsobem vyřeší svoji finanční situaci.

Hypotéza č. 2 – Bez ohledu na formu prostituce, má každá prostitutka vytvořená pravidla, která se odvíjí od pocitů, které prožívá.

V rozhovorech některé respondentky uváděly, že i po nějaké době působení v prostitučním prostředí zažívají pocity studu a ponížení, tyto respondentky měly oproti ostatním, které uváděly, že si svým způsobem zvykly a s touto činností se vyrovnaly, nastavená přísnější kritéria pro podmínky služeb, které jsou ochotné poskytnout a pro výběr zákazníků.

Hypotéza č. 3 - Preferencí hodnot kopírují prostitutky běžnou společnost.

Vzhledem k odpovědím respondentek na otázky týkajících se hodnot, se domnívám, že v porovnání s obdobnými výzkumy zaměřenými na většinovou společnost, preferují ženy provozující placené sexuální služby většinou stejné životní hodnoty jako většinová společnost. Prostituční činnost sice ovlivňuje jejich životy v určitých směrech, ale nemá zásadní vliv na žebříček hodnot.

6 Závěr

Cílem mé práce bylo prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů s ženami poskytujícími placené sexuální služby zjistit, jaké důvody je vedou k prostitutivnímu jednání, jak svoje prostituování se subjektivně vnímají a prožívají. Dále pak jaké hodnoty preferují.

Proto bylo důležité nastínit nejdříve teoretický základ této problematiky, což jsem učinila v první části mé práce. Definuji zde pojem a formy prostituce, motivaci k prostituci. Zabývám se i kulturou prostituce a osobností ženy poskytující placený sex. Část své práce jsem díky působení v organizaci Rozkoš bez Rizika věnovala nastínění stavu prostituční scény v Jihočeském kraji. Prostřednictvím této organizace jsem mohla provést výzkum v praktické části této práce.

V další části své práce vysvětluji základní pojmy, které bezprostředně souvisejí s lidským jednáním a chováním, jako jsou hodnoty, motivace, potřeby, zájmy a postoje.

V praktické části shrnuji rozhovory se sedmi respondentkami, které se výzkumu zúčastnily. Z výsledků rozhovorů vyplývá, že důvody k prostitučnímu chování jsou nejčastěji nedostatek finančních prostředků zejména z důvodů půjček, které nejsou schopny z běžného zaměstnání splácet, dále pak nízká kvalifikace a s ní spojená obtížná zaměstnatelnost, obzvláště v případech matek samoživitelek, ale i závislost na omamných látkách. Do subjektivního vnímání prostituce těchto žen se promítají rozporuplné pocity z této činnosti, na jedné straně pocity studu a ponížení a na straně druhé silný motivační faktor – peníze. Promítá se sem i stigmatizující status prostitutky, a i když jsem převážně hovořila s ženami, které jsou finančně nezávislé a soběstačné, bylo z rozhovorů patrné, že důsledkem svého postavení prostitutky trpí pocity osamění.

Poslední výzkumná otázka se týkala hodnot, které tyto ženy preferují, z výzkumu vyplynulo, že až na postoj k partnerskému vztahu, považují za nejvyšší hodnoty rodinu a děti, což koresponduje s obecně uznávanými hodnotami většinové společnosti.

Jsem přesvědčena, že jsem cíl práce naplnila.

Z rozhovorů a výsledků výzkumu vyvstaly další hypotézy, které mohou sloužit jako podklad pro další výzkum. Předložené výsledky mohou sloužit i pracovníkům zaměřujících se na práci s těmito ženami. Domnívám se, že poznání hodnot, které ženy poskytující placené sexuální služby preferují, ale i poznání náhledu jich samotných na prostituci, může být důležitým vodítkem v přístupech k této cílové skupině.

Díky psaní této bakalářské práce jsem měla možnost více nahlédnout do životních příběhů žen, které si ať už z jakýchkoliv důvodů zvolily tuto činnost. A dalo by se říci, že jsem i v mnoha případech tyto důvody pochopila. Je zřejmé, že některé ženy vstupují do prostituce z touhy po dobrodružství a vysokých výdělcích, ale je také zřejmé, že některé ženy, zvláště pak matky samoživitelky se z různých důvodů často ocitají bez dostatečných finančních prostředků a tuto cestu volí k zajištění potřeb svých dětí.

7 Klíčová slova

Prostituce

Ženy v sexbyznysu

Hodnoty

Postoje

8 Seznam použitých zdrojů

1. BARTLOVÁ, Sylva. *Sociální patologie*. 1. Brno : Institut pro další vzdělávání zdravotníků, 1998. 53 s. ISBN 80-7013-259-0.
2. BOTT, E. Sex ist eine Arbeit wie jede andere. *Www.zeit.de* [online]. 2009 [cit.20.2.2011]. Dostupné na WWW: <<http://www.zeit.de/2003/42/SM-Prostitution>>
3. BROŽÍK, Vladimír. *Hodnotové orientácie*. 2. Prešov : Michala Vaška, 2007. 150 s. ISBN 80-8050-958-1.
4. CAKIRPALOGLU, P. *Psychologie hodnot: Přehled pro humanitní obory*. Olomouc: Votobia 2004. ISBN 80-7220-195-6
5. Co je v našem životě důležité : Naše společnost 2003, 03-04. In *Centrum pro výzkum veřejného mínění : TISKOVÁ ZPRÁVA* [online]. 2003. [s.l.] : [s.n.], 2003 [cit. 2011 01.12]. Dostupné z WWW: <http://www.cvvm.cas.cz/upl/zpravy/100217s_ov30512.pdf>.
6. GIRTTLER, Roland. *Randkulturen. : Theorie der Unanständigkeit*. 1. [s.l.] : Weinmar, 2001. 216 s. ISBN 3-205-98559-1.
7. HÁRTL, Pavel; HÁRTLOVÁ, Helena. *Psychologický slovník*. 1. Praha : Portál, 2009. 776 s. ISBN 978-80-7367-569-1.
8. HENDL, Jan . *Kvalitativní výzkum*. 1. Praha : Portál, 2005. 408 s. ISBN 80-7367-040-2.
9. HORÁK, Josef, et al. *Výchovné problémy současné školy*. 1. Liberec : Fakulta pedagogická, 2001. 81 s. ISBN 80-7083-537-0.
10. HORÁK, Josef. *Kapitoly z teorie výchovy*. 1. Liberec : Technická univerzita, 1996. 75 s. ISBN 80-7083-196-0.
11. [Http://www.sanep.cz/verejne-vystupy/](http://www.sanep.cz/verejne-vystupy/) [online]. 8.11.2010. 2010 [cit. 2010-11-20]. Legalizace prostituce. Dostupné z WWW: <<http://www.sanep.cz/verejne-vystupy/>>.
12. CHMELÍK, Jan . *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1. Praha : Portál, 2003. 208 s. ISBN 80-7178-739-6.

13. *Internetové stránky občanského sdružení Rozkoš bez Rizika* [online]. © 2011 [cit. 2011-01-16]. Dostupné na <http://www.rozkosbezrizika.cz>.
14. JIRÁSKOVÁ, Věra . Hodnotové vymezení postmoderního paradigmatu. In PELCOVÁ, Naděžda . *Jednota světa a pluralita hodnot*. 1. Praha : Univerzita Karlova, 2002. s. 108. ISBN 80-7290-072-2.
15. JANDOUREK, Jan . *Sociologický slovník*. 1. Praha : Portál, 2001. 288 s. ISBN 80-7178-535-0.
16. KAJANOVÁ, A.; URBAN, D.; DAVIDOVÁ, E.; ELICHOVÁ, M. *Sociální práce s etnickými a menšinovými skupinami – Etnické, marginální a rizikové skupiny*. České Budějovice: Jihočeská univerzita – zdravotně sociální fakulta, 2009. ISBN 978-80-7394-181-9.
17. KERLES, Marek. <Http://www.lidovky.cz/> [online]. 24.2.2009. 2009 [cit. 2011-04-27]. Http://www.lidovky.cz/ln-za-prostitutici-daji-lide-v-cesku-9-miliard-f23-/_ln_domov.asp?c=A090223_200431_ln_domov_tma. Dostupné z WWW: <<http://www.lidovky.cz/>>.
18. KOHOUTEK, Rudolf. *Základy psychologie osobnosti*. Brno : Akademické nakladatelství CERM, 2000. 263 s. ISBN 80-7204-156-8.
19. KRAUS, Blahoslav. *Sociální aspekty výchovy*. 1. Hradec Králové : Gaudeamus, 1998. 165 s. ISBN 80-7041-841-9.
20. KUČEROVÁ, Stanislava. *Člověk ,hodnoty, výchova*. 1. Prešov : Grafotlač, 1996. 229 s. ISBN 80-85668-34-3.
21. LENDEROVÁ, Milena. *Chytila patrola aneb prostituce za Rakouska i republiky*. 1. Praha : Karolinum, 2002. 219 s. ISBN 80-246-0379-9.
22. MALINOVÁ, H., ŠÍDOVÁ, L. *Ženy poskytující placené sexuální služby*. In. NEDĚLNÍKOVÁ, D. *Metodická příručka pro výkon terénní sociální práce*. Ostrava: Vydavatelství Ostravské univerzity, 2008.
23. MATOUŠEK, Oldřich, et al. *Sociální práce v praxi : specifika různých cílových skupin a práce s nimi*. 1. Praha : Portál, 2005. 352 s. ISBN 80-7367-002-X.
24. MIKŠÍK, Oldřich. *Psychologická charakteristika osobnosti*. 1. Praha : Univerzita Karlova v Praze, 2001. 257 s. ISBN 80-246-0240-7.

25. MIOVSKÝ, Michal. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. 1. Praha : Grada, 2006. 332 s. ISBN 80-247-1362-4.
26. MONTOUSSÉ, Marc; RENOUARD, Gilles. *Přehled sociologie*. 1. Praha : Portál, 2005. 336 s. ISBN 80-7178-976-3.
27. NAKONEČNÝ, Milan. *Motivace lidského chování*. 1. Praha : Academia, 1997 dotisk 2007. 270 s. ISBN 80-200-0592-7.
28. NAKONEČNÝ, Milan. *Základy psychologie osobnosti*. 1. Praha : Profit, 1993. 679 s. ISBN 80-85603-34-9.
29. NEUMANN, Stanislav K.; KLOUČKOVÁ, Evženie . *Dějiny ženy : populárně sociologické, etnologické a kulturně historické kapitoly*. 1. Praha : Otakar II., 1999. 1075 s. ISBN 80-242-0249-2.
30. NOVOTNÁ, Eliška. *Základy sociologie*. 1. Praha : Grada, 2008. 192 s. ISBN 978-80-247-2396-9.
31. OSBORNE, Richard; VAN LOON, Boris. *Sociologie*. 2. Praha : Portál, 2007. 184 s. ISBN 978-80-7367-258-4.
32. PONĚŠICKÝ, Jan . *Člověk a jeho postavení ve světě*. 1. Praha : Triton, 2006. 266 s. ISBN 80-7254-861-1.
33. PRUDKÝ, Libor. *Hodnoty a normy v české společnosti- stav a vývoj v posledních letech*. 1. Brno : Cerm, 2004. 32 s. ISBN 80-7204-358-7.
34. RINGDAL, Nils Johan. *Nejtěžší povolání světa : kapitoly z dějin prostituce*. 1. Brno : Doplněk, 2000. 428 s. ISBN 1081-157-200.
35. SAK, Petr. *Proměny české mládeže*. 1. Praha : Petrklíč, 2000. 291 s. ISBN 80-7229-042-8.
36. SOCHŮREK, Jan . *Vybrané kapitoly ze sociální patologie*. 1. Liberec : [s.n.], 2001. 81 s. ISBN 80-7083-494-3.
37. Výroční zpráva občanského sdružení Rozkoš bez rizika za rok 2009.
38. ZIKMUNDOVÁ, Martina; WEISS, Petr. Motivace žen k prostituci. *Československá psychologie*. 2004, XLVIII, 5, s. 433-437. ISSN 0009-062X.

9 Přílohy

Okruhy otázek použitých v rozhovorech – příloha č. 1

Doslovný přepis rozhovorů – příloha č. 2

Příloha 1

Struktura rozhovoru

1. Identifikační otázky

- Věk, rodinný stav, děti, vzdělání, původní povolání, délka působení v prostituci, drogy, místo působení.

2. Důvody vstupu do prostituce

- *Jak jste se vlastně k prostituci dostala?*

3. Začátky v prostitučním prostředí

- *Jaké byly začátky?*
- *Pamatujete si ještě na prvního zákazníka?*
- *Jak jste se cítila po prvním zákazníkovi?*

4. Názor na prostituci

- *Co si myslíte o prostituci?*
- *Co jste si o tom všem myslela dřív?*
- *A uspokojuje Vás nějak ta práce?*

5. Názor na prostitutky

- *Co si myslíte o holkách, které si prostituci vydělávají?*
- *Změnil se nějak Váš názor na prostitutky, když to teď zhodnotíte? Co si o nich myslíte nyní?*

6. Názor na zákazníky

- *Máte při práci nastavené hranice? Myslím, co byste nikdy neudělala ani za příplatek?*
- *Co si myslíte o svých zákaznících, jak se s nimi cítíte?*
- *Byli nějakí zákazníci, se kterými byste, nikdy nešla?*

7. Postoj okolí k činnosti respondentky

- *Jak vzpomínáte na svoje dětství?*
- *Ví Vaše rodina, co děláte, čím si vyděláváte peníze?*
- *A máte, někoho s kým si o tomhle můžete popovídat? Řekla byste někomu, co děláte?*

8. Vydělané peníze a nakládání s nimi

- *Jak tedy využíváte peníze, které vyděláte?*

9. Otázka budoucnosti

- *Co plánujete do budoucna? Co byste si přála?*

10. Hodnoty

- *Co byste řekla, že je pro Vás nejdůležitější?*
- *Kdybyste mohla, změnila byste ve svém životě něco?*

11. Trávení volného času, zájmy, koníčky

- *Co děláte ve svém volném čase?*

Alena

Věk: 22 let

Rodinný stav: svobodná

Děti: Ano, 2 chlapci- 3roky, 4 měsíce

Vzdělání: základní (1 rok učiliště- kuchař- číšník)

Původní povolání: 0

V sexbyznysu: 5 let

Drogová závislost: uživatelka i. v. pervitinu 5 let

Místo působení: ulice

Jak vzpomínáte na svoje dětství? Rodiče jsou rozvedení, na dětství nemám pěkné vzpomínky, nerada na něj vzpomínám.

Máte sourozence? Ano, jsme 4 holky, se ségrama se stýkám, kromě jedné.

Ví Vaše rodina, co děláte, čím si vyděláváte peníze? Bude Vám vadit, když budu říkat prostitutí? Ne, to je v pohodě, je to prostituce, šlapání. No ví to.

Co na to říkali? No, ty vado, ani nemluvit, mamka ta mě poslala někam, že se nemám ukazovat doma, pak se dozvěděla, že beru drogy, tak mi chtěla pomoci, že půjdu na léčbu. Tak jsem tam šla, tam mě vyhodili za porušení abstinence, jsem si zakouřila trávu. Pak jsem odjela do XX a s mámou jsem mluvila, až když jsem byla těhotná. Pak jsem se dala trochu do kupy, tak už s mámou mluvím.

Vadí rodině, co děláte? Vadí jí, nevadí jí to, už si zvykla, že jsem taková, jaká jsem, už hází všechno za hlavu, neřeší to. Mrzí Vás to? Strašně. Mohla jsem mít úplně jinej život, kdybych nejela sem do XX. Nedělala bych prostituci, to bych byla úplně někde jinde.

Co si myslíte o prostituci a o holkách, které si prostituci vydělávají? Co jste si o tom všem myslela dřív? No ty vado, já vždycky odsuzovala prostitutky, feťáky, bezdomovce, prostě tuhle verbež a pak jsem skončila jak oni. Takhle jsem fakt nechtěla skončit. Holky se teď na trase strašně ponižují, ponižují sami sebe, chodí za 10Euro, bez gumy, jsou nemocný. To je strašný ponížení, jít za tak málo peněz a ještě bez ochrany. To bych nikdy neudělala.

Jak jste se vlastně k prostituci dostala? No když jsem přišla doXX, tak jsem si našla práci v baru, tam to moc nevydělávalo, ale majitelka mě u sebe nechala bydlet, pak už to tam fakt nešlo, tak jsem hledala práci. Tady na XX se scházej všichni feťáci, tam jsem také chodila, ptala jsem se, jestli o něčem nevědí. Já takovýhle lidi vůbec do té doby neznala,

smažky a svině co kradou a tak, já byla hrozně důvěřivá a ještě pořád jsem. Pak mi jeden říkal, jestli by mi nevadilo natáčet porno, to by mi nevadilo, tak jsem na to kývla. Za 14 dní si pro mě přijeli, ten kamarád ještě se dvěma cikánama. Odvezli mě někam doXX, tam byly i jiný holky, vůbec jsem nevěděla, o co jde, pořád jsem čekala, kdy začneme natáčet. Řekli mi, že všechno bude OK, že když budu chtít, tak můžu odejít. Pak mi řekli, připrav se, za hodinu jedeme do práce a jeli jsme do XX.(na trasu) Když jsem to tam viděla, tak se mi chtělo úplně brečet. Tam mi řekli, že kouření pánského pohlaví budu dělat za 25 Euro a komplet klasiku za 30, níž jít nemůžu, jinak dostanu nakládačku. No, tak že jo, já jsem vůbec neuměla německy, teď můžu říct, že se po těch letech domluvíme fakt slušně. Pak jsem začala i víc fetovat, mohla jsem jít dělat peníze jen, když jsem byla sfetovaná. Na té silnici je to podle mě jen o těch drogách. Na trase je to takovej stereotyp, jdete dělat peníze, drogy, občas dostanete do držky, když uděláte málo. Jak kdo teda, podle toho kdo má jakýho pasáka, všichni pasáci nejsou stejný, a pak domů. Když chceš jít ven, tak nesmíš, hlídaj tě jak svině.

Změnil se nějak Váš názor na prostitutky, když to teď zhodnotíte? Co si o nich myslíte nyní?
Že jsou to úplně stejný lidi jako ostatní, nikdo by se neměl povyšovat, všichni jsou si rovni, důležitý je jestli druhým neublíží, mě je úplně ukradený co dělá nebo jestli je černej, ale hlavně ať nikomu neublíží.

Takže se Váš názor dost radikálně změnil? To ano, já jsem ty lidi dřív odsuzovala, hodně, já jsem si dřív myslela, že jsem něco víc, že bych nikdy nemohla padnout až na takovýhle dno, protože tyhle věci, to je teda fakt úplnej humus. Ale když se na to kouknu z té druhý stránky, tak vám to taky do toho života něco dá.

A co Vám dala prostituce? Víc Vám dala nebo vzala? Dala.

Co Vám dala? Asi zkušenosti, jaký jsou lidi a tak.

Pamatujete si ještě na prvního zákazníka? Jo, to si pamatuji, stýkáme se ještě dnes.

Platí Vám za sex? My spolu nesouložíme, dává mi peníze, ale jsme přátelé, jen si povídáme.

Jak jste se cítila po prvním zákazníkovi? Ty jo, dobře, dobře jsem se cítila, protože jsem byla úplně sfetovaná, kdybych nebyla, tak bych určitě někde v koutě jenom brečela. Pak to díky fetu bylo v pohodě. Pak jsem potkala svého přítele a ten mě vytáhl z trasy.

Šla byste si znovu vydělávat prostituci? NE! Vím jistě, že tohle dělat už nikdy nechci.

Máte při práci nastavené hranice? Myslím, co byste nikdy neudělala ani za příplatek?
Nikdy bych nešla bez gumy, nedělala jsem anál, a ani bych nešla s manželkou, aby se chlap díval, hodněkrát mi nabídli peníze, ale nikdy jsem nešla, to bych neudělala. Ani bych nejela s klientem do Rakouska pracovat, jako některý holky.

Co děláte s penězi, které jste vydělala? Než jsem začala chodit s XY, tak jsem všechno pro fetovala nebo prohrála v automatech, vůbec jsem si peněz nevážila, neměli pro mě žádnou hodnotu. Hlavně když jsem měla kde spát, to mi zařizoval můj pasák, občas jsem si koupila něco málo k jídlu, jinak jen fet a automaty. Ted jak jsem s přítelem, tak jsem ráda, když si mohu koupit nějaké oblečení nebo něco domu, dřív jsem si peněz vůbec nevážila, teď vím, že ty peníze nejsou jen tak do větru.

Víte, kolik jste si tak asi vydělala za tu dobu? No já dělala 400Euro denně. Skoro celou dobu. Hm, a co z toho mám? Úplný hovno. Ale mám z toho zkušenosti, vím, jak se lidi umějí taky chovat. Někdy jsem byla pěkně hloupá a naivní.

Kdybyste mohla něco ve Vašem životě změnit, co by to bylo? Fety.

Nikdy byste nezačala brát drogy? Nikdy bych nezačala. To bych byla úplně jiná.

Myslíte, že pak byste se ani nedostala k prostituci? Určitě ne. Prostituce mě na jednu stránku hodně bavila, na druhou mě to úplně zabíjelo.

Co Vás na tom bavilo? Sex? To ne, sex ne, ty drogy, měla jsem furt dost fetu, a když bylo hezky, tak jsem mohla být celý den venku a to mám ráda, než být někde zalezlá. Já se vždycky strašně těšila na trasu, na to až si dám dávku. A až udělám další kšeft nebo dva, tak dostanu další dávku, to bylo prostě tak furt. Je hrozný co udělá tenhle způsob života s psychikou, mám jí úplně v háji, ty fety, šlapání. To člověka ničí. Já si uvědomuju, že mě to ničí, že jsem mohla být úplně někde jinde, mít normální život.

Co si myslíte o svých zákaznících, jak se s nimi cítíte? Já jsem si vždycky pokecala, snažila jsem se chovat hezky, cítila jsem se s nima dobře, ale když byl některý protivnej, tak jsem byla taky protivná, takový lidi by tam ani neměly jezdit, si myslím, když chtějí být spokojení, tak by neměli být na holky protivný, jde tady přece o spokojenost.

Byli nějakí zákazníci, se kterými byste, nikdy nešla? Jo, to se mi stalo hodněkrát, když jsem věděla, že byli s nemocnou holkou, tak to jsem s nima pak nešla. Nebo když jsou agresivní, nebo hlavně opilí, to nikdy. Nemám ráda opilý lidi.

Co plánujete do budoucna? Co byste si přála? Chtěla bych nějaký výučák, abych si mohla najít normální práci, mít normální život, už žádnéj stres, hlavně žádný drogy, to mě úplně ničí. Hlavně bych chtěla mít zpátky své dva syny, ale to mít nebudu.

Nebudete? **Nebudu, možná jednoho, ale to potřebuje hodně času, žádný záznam v rejstříku, prostě žít jako normální člověk.**

Chybí Vám děti? **Strašně, chtěla bych jet za starším a XX jsem od porodu neviděla. Dala jsem ho k adopci. To nikdo nepochopí, o co jsem přišla. Mohla jsem mít všechno.**

Co jste dělala ve volném čase? **Nic, spala, fetovala, někdy jen tak ležela, ale spíš nic.**

A teď, co máte přítele? **Tak různě, něco doma, jdeme ven spolu, snažím se najít jinou práci.**

Mate někoho nebo měla jste někoho, s kým jste si mohla o tomhle všem popovídat? **Ne, to nemám, tohle nemůžu nikomu říct. To by mě hned odsoudili, lidi by se ke mně začali chovat jinak.**

Co byste řekla, že je pro Vás nejdůležitější? **Teď asi skončit s fetem a dát se dohromady.**

Škála

Práce 4, rodina 1, přátelé 6, koníčky 5, děti 2, partner 3, rodiče 7

Dana

Věk: 32 let

Rodinný stav: svobodná

Děti: Ano, 1 dítě

Vzdělání: SŠ s maturitou

Původní povolání: zdravotní sestra

V sexbyznysu: 2 roky 4 měsíce

Drogová závislost: 0

Místo působení: noční klub

Jak vzpomínáte na svoje dětství? Mám jen mámu, tátu jsem moc nepoznala, odešel, když jsem byla malá. Myslím, že jsem měla normální dětství, máma dělala, co mohla. Je v pohodě.

Máte sourozence? Ne, jsem jedináček.

Stýkáte se s maminkou? Bydlí u mě. Ví, co děláte? Ježišmarjá to ne, to by nedala.

Co jí říkáte? Že dělám v baru, barmanku. Hlídá mi kluka.

Jak dlouho tu pracujete? 2 roky a asi 4 měsíce. Předtím jste pracovala někde jinde? Po škole jsem dělala v nemocnici sestru, pak jsem byla mateřské a potom na ambulanci XX.

A proč jste teď tady? Kvůli prachům, nemám moc na výběr, mám dost velké dluhy.

Jak to? Našla jsem si fajn chlapa, jsem si myslela, že prý budem podnikat. No, vzala jsem si nějaké půjčky a pronajali jsme si hernu, chvílku to šlo, pak nebyly kšefty a šlo to do prdele. No a můj drahý taky. Mě zůstaly jen ty dluhy. Musím platit 20 tisíc měsíčně, to normálně nevydělám.

Jak jste se vůbec dostala k této práci? No, jak jsem začala mít problémy s dluhama, hledala jsem ještě nějakou práci, znám majitelku, ta mi říká, hele pojd' dělat ke mně, vyděláš si, splatíš to a bude dobře. Nejdřív jsem nechtěla, ale když jsem neměla na jídlo, já nemohla ani klukovi koupit jogurt, máma má důchod, za tou, jsem nemohla, to nešlo, přijít a říct „mami dej mi prachy“, jde to jednou, dvakrát, ale ne furt. No tak jsem sem šla. Co mi zbývalo.

Jaké byly začátky? Děs běs, já se děsně styděla, hrůza, ale pak jsem dostala prachy a najednou jsem mohla malýmu koupit, co chtěl, šel do školy a mohla jsem mu říct „ pojd', jdeme koupit aktovku“ to mi to vynahradí za ten hnus.

Vzpomenete si na prvního zákazníka a pocity, které jste potom měla? **Jo, pamatuju se, takovej docela pěkněj chlap, předtím jsem se styděla, a když to bylo hotový, tak taky, chtělo se mi ze sebe brečet. A teď? Je to lepší, nemyslím na to, nemám se sice čím chlubit, ale dělám, co můžu. Kluk má co potřebuje a zvládám splácet dluh, pokud to takhle půjde dál, tak ještě rok a najdu si práci. A budu žít normální život.**

Co si myslíte o zákaznících, jaký na ně máte názor? **Vadí mi opilci a ti co jsou špinavý, ale přijdou sem i normální lidi úplně v pohodě, chtějí se jen pobavit. Takže je to různý, někteří jsou v pohodě a přijdou i prasata, je to dost těžký jít s někým, kdo je fakt odpornej, ale to naštěstí nemusíme. Ale nemůžu si vybírat jen mladý a hezký, to bych si nevydělala.**

Řekněte mi, co jste si dřív myslela o prostituci a o holkách, které jí dělají? **Jéje, no, že to bych nikdy nemohla, já vždycky myslela, že jsou to normální blbky, že je to jen o tom roztáhnout nohy a podržet, prachy za nic.**

A teď je to jak, co si myslíte nyní? **Holky co znám jsou úplně v pohodě, tohle je práce, trochu jiná, ale berem to jako práci, někdy člověk nemá na výběr, jsme na tom všechny podobně, neznám žádnou, která by to dělala pro zábavu.**

Jak tedy využíváte peníze, které vyděláte? **No, většinu dám na dluhy, domácnost, nájem a tak. No a klukovi koupím co potřebuje.**

A pro Vás? **Já toho moc nepotřebuju, nějaký hadry, šminky a cigára. Snažím se splatit ten dluh.**

Máte nastavené nějaké hranice? Je něco co byste nikdy se zákazníkem nedělala? **Nechodím bez gumy, ani orál ne, nedělám anál a podobný věci, šéfce nevadí, když nejdu s nějakým fakt hnusem.**

To je? Ožralej, nebo když je špinavej, někdy je to hrůza, některý chlapy snad neznaj mejdlo, humusáci, ty jsou nejhorší, vytahujou se, že jsou něco víc a smrdí jim všechno.

A uspokojuje Vás nějak ta práce? **Práce ani ne, ty prachy, bez nich bychom byli v prdeli.**

Co byste ve svém životě změnila, kdyby to šlo? **Asi bych nikdy nešla do tý herny, mohla jsem dělat sestřičku a neměla bych dluhy, asi bych byla opatrnější ve výběru partnera, ale já byla tak zamilovaná, teď už žádnýho chlapa na hodně dlouho nechci, radši budu sama.**

Co je pro Vás v životě nejdůležitější? **Syn a máma, jsou to jediný lidi, který mám.**

Jak plánujete budoucnost? **No, splatím dluhy, pak si najdu práci, a budu žít úplně normální život a za tímhle udělám tlustou čáru.**

Nebojíte se, že Vás někdo pak pozná? No, dělám maximum, aby to teď nikdo nevěděl, nosím paruku. Jestli mě pak někdo pozná? S tím nic neudělám, ale popřu to. Stejně, chlapi se moc nechlubí, že chodí do botelu, tak doufám, že to bude dobrý. Stejně odsud odejdu, je tu moc holek a míň kšeftů. Půjdu asi na privát, nebudu muset dělat v noci, bude to lepší.

A máte, někoho s kým si o tomhle můžete popovídat? Řekla byste někomu, co děláte? Ne, nikoho, tohle nemůžu nikomu říct, to by mě lidi hned odsoudili, ani kámošce ne, opovrhovala by se mnou. Něco proberem s holkama tady, ale taky ne všechno, je to konkurence. Nemluví moc o rodině a problémech, ani zákaznicky moc neprobíráme. Tady se nedá nikomu věřit a venku taky moc ne.

Co děláte ve volném čase? Věnuju se malýmu, děláme úkoly, učím se s ním, chci, aby studoval a měl se dobře, pak takový to běžný doma, a to mi zabere dost času. Nikam za zábavou nechodím, občas si něco přečtu, nějakou knížku, ale spíš tady, když nejsou lidi.

Škála

Práce 4, rodina 3, přátelé 5, koníčky 7, děti 1, partner 6, rodiče 2

Andrea

Věk: 44 let

Rodinný stav: rozvedená

Děti: Ano, 1 dítě

Vzdělání: SŠ s maturitou

Původní povolání: obchodní zástupce- stále

V sexbyznyse: 1 rok

Drogová závislost: 0

Místo působení: noční klub

Jak vzpomínáte na svoje dětství? Jé, to je dávno, měla jsem asi docela normální dětství, v pubertě jsem měla pocit, že mám nejhorší rodiče na světě, dneska už to vidím jinak, dceři je 21, tak snad to nejhorší máme za sebou.

Stýkáte se s někým z rodiny? Máma už umřela, máma měla rakovinu, bylo jí 50 a táta ten si našel takovou megeru, nemusím jí a ona mě. Nebyla jsem tam několik let, ale asi budu muset, je mu 67 let, tak abych ho ještě viděla, to je hrozný, co?

A co sourozenci? Mám ještě bráchu, ten je v pohodě, vídáme se na narozeniny a na svátky.

Ví někdo z rodiny, co děláte? To ne, ani známí to neví, nikdo. To by byl mazec.

Proč? To, bych nesnesla, aby to někdo věděl, stydím se za to.

Co Vás vlastně přivedlo k prostituci? Máte ještě normální práci, proč děláte tady? Dcera studuje na soukromé VŠ, to není levný. Něco vydělám jako zástupce, ale škola stojí 30 tis. ročně a plus to okolo, kde máte bydlení, jídlo, oblečení a sem tam něco jen tak? To bych sama neutáhla jen z normálního platu. Tak jsem tady, co nadělám, není to nic extra. Ale vydělám si.

Jak jste se k téhle práci dostala? Přes „kamarádku“, teda je to spíš taková dávná známá, když jsem jí po letech potkala, tak vypadala sakra dobře, pěkný oblečení, v pohodě, žádný stres, spoustu peněz.

To bylo kdy? Asi tak před rokem. Ptala jsem se jí, jak to dělá, tak mi to řekla, dělala v Německu a dohodila mi tenhle klub, tady je to dobrý, pěkný, jsme tu všechny slušný, žádný fešačky a špíny, tady to má trochu úroveň. Jinam bych nešla.

Jaké byly pro Vás začátky? Vzpomenete si ještě na prvního zákazníka? No to bylo děsný, já se děsně styděla. Jsem docela puritánka, vůbec jsem nevěděla, co mám dělat, to byl trapas, ale v pohodě, nějak jsme to zvládli.

Jaké jste měla potom pocity? Styděla jsem se, měla jsem pocit, že jsem zvorala, co šlo.

A teď? Pořád se stydím, před nima, snažím se nad tím moc nepřemýšlet, oni si sem přijdou udělat svoje, odreagovat se a jdou, chodí sem jen Němci, když se chovají slušně, je to v klidu, když vychylují, tak je XX vyhodí a je klid.

Máte nastavené nějaké hranice? Je něco co byste nikdy neudělala se zákazníkem? Já dělám jenom klasiku s ochranou, nic víc, oni to zkouší, někdy, ale já se bojím, že něco chytnu, to já si je důkladně prohlídnu, umeju a pak teprve můžu něco dělat.

Jaký máte názor na zákazníky, kteří sem chodí? Hodně sem chodí podnikatelé, chodí se vyloženě odreagovat, někteří se stydí víc než já. Někdy to moc nechápu, určitě mají doma rodinu, ženu děti a tak, a jdou se bavit sem. To si moc nedovedu představit, že bych měla doma chlapa a on se chodil bavit do bordelu.

Jaký jste měla názor na prostituci a na holky? Dřív jsem to dost odsuzovala, říkala jsem, jak to můžou dělat, fuj, špína, no a jak jsem dopadla, co.

A nyní si myslíte co? Je to práce, musíte to tak brát, jinak vám hrábne, je to práce, nic víc, jsem tu jenom na víkendy, odjedu a jsem někdo jinej.

Kdybyste mohla, změnila byste ve svém životě něco? Já nevím, asi bych spoustu věcí udělala jinak, líp, ale nějak zásadně bych nic neměnila. Asi máme nemoc, tu kdybych mohla nějak zrušit, aby tu ještě byla. Jinak nevím. Mám krásnou chytrou dceru, bydlení, práci, jsem zdravá a vypadám ještě docela dobře. Co víc bych mohla chtít.

Co byste řekla, že je pro Vás v životě nejdůležitější? Dcera a její spokojenost.

A jak využíváte peníze, které tady vyděláte? No, zaplatí dceři školu, kolej a tak, to všechno okolo, taky se chce hezky oblékat, něco domu, nájem, jídlo, takový ty běžný výdaje a tak.

A něco pro sebe? To ani moc ne, sem tam něco hezkého na sebe, to už musí být, takový to běžný, co každá ženská.

Máte nějaké plány do budoucna? Já sama ani ne, dcera musí dostudovat a pak se uvidí.

Jak trávíte svůj volný čas, máte nějakého koníčka? Chodím cvičit, u nás je dobrý fitko, udržuju se v kondici, ale už to není co dřív, dřív jsem cvičila víc a hodně mě bavil squash, ale teď nemám s kým. Občas s dcerou. Ale mám málo času, moc pracuju.

A máte si s kým o tomhle popovídat, myslím o práci, kterou děláte? To ani ne, s holkama proberem zákazníky, ale taky moc nemůžete, nevíte, jestli to pak neřeknou, to víte, kšeft je kšeft. A o tomhle ani s nikým mluvit nemůžu, možná s vámi, ostatní by mě odsoudili.

Škála

Práce 3, rodina 2, přátelé 5, koníčky 7, děti 1, partner 4, rodiče 4

Jana

Věk: 28let

Rodinný stav: svobodná

Děti: 0

Vzdělání: SŠ bez maturity

Původní povolání: 0

V sexbyznysu: 10 let

Drogová závislost: 0

Místo působení: noční klub

Jak dlouho děláte tuhle práci? No to už dlouho, od 18 let, tak to je 10 let.

Pracovala jste před tím někde? Ne, jsem vyučená brusička, ale to mě nebavilo už na škole, chtěla jsem dělat kadeřnici nebo tak něco, mám kurz na gelový nehty a manikérku.

Živila jste se tím někdy? Ne, nemám prostory, dělám nehty tady holkám.

Pracovala jste vždy jen v klubu? Jo, já bych jinam nešla, klubu je to docela bezpečný, i když teď po tom co se stalo, se hlídáme s holkama navzájem.

Střídáte kluby? Jo, docela jo, byla jsem čas i ve Švýcarsku a Rakousku, teď jsem víc v Čechách.

Proč? Mám tu přítele.

A co Vaše rodina? Ví někdo, co děláte? Máma, jinak nikdo.

Co na to říká? Že jsem blbá, ale co mám, dělat jiného mi neporadí, půjdu bouchat někam do továrny za desítku od rána do večera? Takhle jsem 14 dní tady a 14 dní doma, někdy jsem tu dýl, než vydělám a pak mám volno.

Doma myslíte kde? No, teď u přítele.

A co Váš přítel? Ten nic neví, asi by mě pak nechtěl (směje se), říkám, že dělám barmanku, to stačí, víc vědět nemusí.

Když mluvíme o rodině, jak vzpomínáte na dětství? Jo, docela dobře, mám jen mámu, tátu neznám.

A vidáte se s maminkou? Jo, tak 2x za rok, to stačí. Měla jsem drsnou pubertu, to jsme se dost hádaly, i jsem párkrát zdrhla, ale teď je to docela v poho, nekecá mi moc do života.

A sourozence máte? Jo, mám ségru jednu.

A s tou se vidáte? Ani moc ne, pořád mi něco vyčítá, jsem černá ovce rodiny. (směje se)

Jak jste se vůbec dostala k prostituci? To už je let, s kámoškou, měla známého a ten jí dohodil práci v klubu, říkala at to jdu zkusit s ní, tak jsem šla. No a dělám to furt.

A kamarádka? Vůbec netuším, snad někde v Německu, neviděla jsem jí 10 let.

Uspokojuje Vás ta práce, myslím, jestli Vám to něco dává kromě peněz? No, nejvíc asi ty prachy, poznám nové lidi. Jinak nevím. Možná to, že když se mi bude chtít, tak půjdu jinam a nemusím to nijak řešit. Prostě když mě tu někdo našťve, tak můžu jít. Víte co tím myslím?

Jaké byly začátky, vzpomenete si ještě, jak jste začínala a na prvního zákazníka? Ani už nevím, kdo byl první a začátek? Nepřišlo, mi to tak hrozný, byla jsem mladá, hezká a brala jsem to jako zábavu, legraci, chlapi mě chtěli a já z toho měla prachy, v té době opravdu hodně peněz, dnes už je to bída.

A dnes to tedy vnímáte jak? Kdyby za to bylo víc peněz, bylo by to lepší.

Máte nastavené nějaké hranice v práci, myslím, co byste nikdy neudělala? Jako se zákazníkem? Ano. Nechodím bez ochrany, to nedělám. Dřív jo, ale teď už ne, bojím se nemoci.

Řekněte mi, jaký jste měla dřív názor na prostituci a na holky? Já to moc neřešila, ale myslela jsem, že maj hodně prachů za nic skoro.

A teď s odstupem času to hodnotíte? Někdy jsou to těžce vydělaný prachy, někdy je to zábava, příjemný s užitečným, ale čím dýl to dělám, tí víc mě lezou na nervy, holky i chlapy.

A jaký máte názor na prostituci? Je to práce, jako každá jiná, jen trochu jiná, víte, co já si kolikrát musím vyslechnout? To jsou kecy, já se vůbec nedivím, že je manželka neposlouchá, taková hemzy, no a já to poslouchám, tvářím se děsně chápavě, ale je mi to úplně fuk, říkám si, tak se vykecej, udělej a vypadni. Hlavně zaplat'.

A je nějaký zákazník, s kterým byste fakt nešla? Jo, když je agresivní nebo sprostej toho pak vykopnem a je klid.

Co děláte s penězi, které vyděláte? Tak, koupím si co potřebuju. To je co? Hadry, šminky, mobil a tak.

Aha, a spoříte si něco? Trochu jo, teď se snažím i pravidelně, ale není to nic moc.

Máte nějaké plány do budoucna? Jak si představujete svojí budoucnost? Já moc dopředu nemyslím, teď budu chvilku makat tady, líbí se mi tu a jsou tu docela kšefty, pak pojedu k příteli, možná pojedeme na dovolenou někam k moři, uvidím.

A dlouhodobě, až Vám bude třeba přes třicet? Nevím, dokud to půjde, budu dělat tohle, jestli našetřím, tak si třeba koupím nějaký salon a budu dělat ty nehty. (směje se).

Co byste řekla, že je pro Vás v životě nejdůležitější? No, no, ty jo, asi abych byla zdravá a nic nechytla, to by byl průser, tak asi to zdraví.

Co tak děláte, když máte volno? Dělán holkám nehty, sobě nehty, nakupuju, a chatuju, to dělám hodně, jsem dost na počítači, taky hraju hry, to mě baví, ty on line, proti někomu, to je dobrý.

Řekla byste někdy někomu, co děláte? Máte si s kým o téhle práci popovídat? Říkám, že dělám v baru, někdy že společníci, ale to říkám jen některem holkám.

A kamarádce? Mám tu kmošky, v klubu, tak s těma si můžu pokecat, já jiný lidi ani moc neznám.

Škála

Práce 4, rodina 5, přátelé 2, koníčky 7, děti 6, partner 1, rodiče 3

Martina

Věk: 22 let

Rodinný stav: svobodná

Děti: Ano, 1 dítě

Vzdělání: základní

Původní povolání: uklízečka

V sexbyznyse: asi 3 roky

Drogová závislost: 0

Místo působení: noční klub

Jak dlouho tady pracujete? No tak asi 4 roky s přestávkama.

A bez těch přestávek? No, asi 3 roky.

Co jste dělala před tím? Uklízečku, ve špitále.

A to nebylo dobré? Málo peněz a docela vopruz.

A v těch přestávkách jste dělala co? Tak různě, zkoušela jsem i prodávat v Kaufalandu, a když jsem měla přítele, tak mě živil, protože jsem nemohla sehnat práci. Něčím se živit musím.

A teď jste na mateřské? Jo, mám holčičku, budou jí 4 roky, tak mám 3600 MD, to je nic.

A malou máte u sebe? Ne, je u našich, já tam jednou za 14 dní jezdím na týden.

To Vám vyhovuje? No je to asi málo, ale musím vydělávat. Máma je v invalidním důchodu a táta nemá práci, tak dávám peníze i jim. Za to, že se mi postaraj.

A co otec malé? To je debil, nevím kde je a je mi to jedno. O něm nechci vůbec mluvit.

A rodiče ví, co děláte? Jo, vědí. Co na to říkají? No nadšení nejsou, ale nosím jim prachy, tak to nekomentujou.

Jak vzpomínáte na svoje dětství? To byla docela divočina, naši se dost hádali, táta jezdil s kamionem, tak byl furt pryč, pak přijel, nařezal nám a zas jel, máma byla na prášky, furt po mě a bráchovi ječela. Teď je to lepší. Jsou v klidu, táta sedí doma a máma je v klidu. A bratr? Ten sedí, za vloupačku, ale hodili to na něj.

Vidáte se s ním? Jo, jezdím za ním.

A bratr ví, co děláte? Ježíši to ne, ten by zuřil.

A nebojíte se, že mu to řeknou rodiče, když to vědí? Naši mu to neřeknou, řádil by.

A co mu říkáte, že děláte? Pokojskou, ještě bude chvilku v krimu a pak se uvidí.

Jak jste se vůbec dostala k prostituci? **No, jak jsem říkala, nemohla jsem najít práci, když mě vykopli z Kauflandu.**

Kolik Vám bylo let? **Asi 18, nebo tak nějak. Viděla jsem inzeráty v novinách a na internetu, nabízeli tam slušný výdělek. Tak jsem tam zavolala, řekli, mi přijed', tak jsem jela.**

Jak vzpomínáte na začátky. **To bylo hustý, jsem vůbec nevěděla, co mám dělat s těma chlapama na pokoji, já do té doby moc kluků neměla, tak jsem byla taková nezkušená, ale holky mi řekly co a jak, a pak už to bylo dobrý. To se naučíte rychle, různý figle.**

A jak to vnímáte dneska? **Moc to neřeším, už vím jak na ně.(zákazníky)**

Pamatujete si na prvního zákazníka a na pocity jaké jste měla? **Ani, moc, já docela pila, velké flám.**

Máte nějaké hranice v práci, něco co byste nikdy se zákazníkem nedělala? **Nedělám anál, to je hnus, a minule po mě jeden chtěl, abych mu lízala prdel. To se asi posral, to teda dělat nebudu, takový hnusy.**

Používáte ochranu? **Ale jo, tady se to musí.**

A kdyby se to nemuselo? **Tak taky, jasně, že jo, bez gummy nedělám, ještě bych měla nějakou nemoc. Co bych pak jako dělala?**

Řekněte mi, je nějaký zákazník, s kterým byste fakt nešla? **Jo, nesnáším opilce a ty co jsou agresivní, to je blbý.**

Můžete ho odmítnout? **Jasně, když moc vychylujou, tak letěj, to se tady nevede, pak se něco stane a bude průser.**

Jaký je Váš názor na prostituci a holky co se s ní žijí? **Je to práce, mám za to peníze, holky jsou tu jako všude jinde, některý jsou dobrý, některý jsou svině, kradou a pomlouvají. Jinak na to asi nemám názor.**

A dřív než jste to sama začala dělat, to jste si myslela co? **Asi nic, moc jsem nad tím asi nikdy nepřemýšlela.**

A zákazníky nějak hodnotíte? **No, některý jsou dobrý, dávají dobrý dýška, koupějí pití a jsou milý, ale někteří jsou fakt prasata, já se s nima moc nemažu, řeknu mu, co si myslím a je to. Žádný štráchy, šahnu tam, máčku támhle a je hotovo a mazej.**

Co děláte s penězi, které vyděláte? **No, dost dám našim na holku, a zbytek mám pro sebe.**

Co si kupujete? **Tak, občas hadry, šminky, cigára, sem tam trávu.**

Spoříte si něco? **Ne, ale chci, až budou lepší kšefty.**

Je něco co byste ve svém životě změnila? **Ani nevím, asi kdybych nepotkala toho debila, holka je fajn, ale necítím se nato vychovávat dítě. Jinak nevím, možná bych tolik**

nekašlala na školu, mohla bych dělat třeba něco lepšího, to co děláte vy, to by mě asi bavilo.

Plánujete si nějak budoucnost? Co byste chtěla? Já bych toho chtěla, ale moc neplánuju, dnes tady, zítra tam, co já vím, co bude.

Co děláte ve volném čase, máte nějakého koníčka? Ani, ne spím, koukám na televizi, kecáme s holkama, internet. A když jste doma? Tak chodím za kámoškama, nebo se dívám doma s malou na televizi. Trochu nuda.

Co považujete ve svém životě za nejdůležitější? Myslím, že nejdůležitější je rodina a bejt zdravá.

Co tím přesně myslíte „rodina“? No, asi tak obecně, je super mít rodinu, jako myslím to zázemí, že máte kam jít a je to tam v pohodě, žádnéj stres.

A máte to? Takovou rodinu? Teď docela asi jo, ale musela jsem si to porovnat, aby mi do ničeho moc nekecali, hlídaj holku, prachy dostanou, tak co. Já musím makat a vlastně je žít.

A plánujete mít svoji vlastní rodinu, myslím třeba manželství a to všechno okolo? To je ještě moc brzo, jsem na to moc mladá, možná někdy, jestli potkám někoho, kdo bude stát za to.

Řekla byste někdy někomu, co děláte? To ne, tohle nikomu neříkám, koukali by na mě blbě, jako na nějakou špínu.

A co říkáte? No řeknu, že dělám pokojskou.

A máte si s kým o tomhle všem popovídat? Jo, dost proberem tady s holkama, normálně drbem, a mám tu kmošku, s tou proberem úplně všechno.

Škála

Práce 4, rodina 2, přátelé 1, koníčky 6, děti 3, partner 7, rodiče 5

Karolina

Věk: 21 let

Rodinný stav: svobodná

Děti: 0

Vzdělání: základní

Původní povolání: servírka

V sexbyznysu: 2 roky, 2 měsíce

Drogová závislost: 0

Místo působení: privát

Jak dlouho pracujete v téhle profesi? 2 roky a 1 měsíc.

A jak jste se k téhle profesi dostala? No, já jsem hledala práci na internetu, nemohla jsem žádnou najít, jelikož nejsem vyučena a vyskakovaly na mě jenom tyhle inzeráty, tak jsem to šla zkusit, v peněžence jsem měla poslední stovku, musela jsem se přiklonit i k této možnosti výdělků.

A to jste byla hned na privátu? Ne, nejdřív jsem byla v klubu, protože tam vlastně bylo ubytování zdarma, pak jsem jeden čas dělala servírku a pak privát. Nejdřív jsem dělala oboje, servírku a klienty jsem brala, jen když jsme potřebovali peníze.

Jak jste vlastně hodnotila prostituci a holky, který se takhle živí? No, jako to nejhorší co může být.

A s odstupem se na to díváte jak? Už ne tak jako dřív, ony často musí, protože nemají kde být, nemají peníze, tak jim nic jiného nezbyvá. Málokdo si uvědomí, že to ty holky dělají, protože musí. Mnohokrát jsem se setkala s maminkami, které z mateřské nezaplátily ani výdaje, natož aby uživily ještě své dítě, tak jim nic jiného nezbylo.

A vzpomínáte si na ten začátek, třeba i na prvního zákazníka? To byl asi můj nejhorší zážitek ze všeho. Takový hrozný ponížení.

A dneska je to jak? No, teď už si vybírám, mám hodně pravidelných klientů a nastavený pravidla, tak už je to lepší.

Kdybyste mohla něco ve svém životě změnit, co by to bylo? No, určitě bych si dodělala školu, abych měla maturitu.

Proč jste nedodělala školu? Odešla jsem z domova. Proč? Měla jsem hodně bouřlivou pubertu, nějak jsme to neustáli.

Vy jste mi už říkala, že máte hodně pravidel při své práci, chápu to dobře, že máte tedy jasně nastavené hranice, za které nejdete? To mám, dělám jenom s ochranou, klasiku, orál, a autoerotiku, nic víc.

A nikdy jste je neporušila? Ani když Vám nabízeli víc peněz? Ne, moje pravidla se neporušují.

Co vlastně děláte s penězi, které vyděláte? No, splácím dluhy, jenom splácím dluhy.

Užijete je nějak pro sebe? To co vydělám, jde na poštu nebo do banky, málokdy mi zbývá na něco, co bych měla jenom pro sebe.

Co je pro Vás v životě nejdůležitější? Přítel, a pak splatit ty dluhy. Já jsem dřív na všechno kašlala, nic jsem neplatila ani zdravotní, nic. Ještě jsem z toho neměla rozum, byla jsem mladá. No, tak mi všude naskákaly penále, teď to musíme splatit, než jsem začala tohle dělat, tak jsme kolikrát neměli ani na jídlo.

A co plánujete do budoucnosti, až splatíte ty dluhy? Hned skončím a najdu si nějakou normální práci, nechci už se takhle ponižovat.

Myslíte, že Vám potom ten příjem nebude chybět, že Vás to nebude lákat mít zase tolik peněz?

No, jako ono se vyrovná, stejně teď jdou všechny peníze, co vydělám jenom na ty dluhy, když budu dělat normální práci, třeba zase servírku, tak to pokryje ty výdaje, co máme.

A přítel pracuje? Ano, chodí do práce.

A jak to máte se zákazníky? Je něco, co Vám na nich vyloženě vadí? No, nikdy bych nešla s nikým, kdo je drzej, nebo takový ty co všechno poslitaj. Já s nima stejně nemůžu jít hned, potřebuju nějak toho člověka trochu poznat, dáme si čaj, popovídáme a pak na to můžem jít. Nemám ráda, když přijdou a hned sprcha a vlítnout na to, to já nemůžu. To už se potom vyloženě cítím jak prostitutka. Stále se pokouším vsugerovat, že jsou to milenci, kteří mi finančně pomáhají. Dá se to pak vše lépe psychicky zvládnout.

Uspokojuje Vás nějak tahle práce? No, když se chovám k nim dobře, abych nebyla jako ostatní, když už za to platěj, tak aby se cítili dobře, ale jinak ne.

A dává Vám to něco? Jako sebevědomí mi to občas zvýší. Třeba, když je ze mě někdo úplně paf, že takovou jako jsem já nikdy neměl, ale jinak mi to moc nedává, spíš jsem ponížena. Některý ty chlapy jsou tak namyšlený, já třeba jenom škytnu při tom, jako, že mě to zabolí a oni si hned myslí bůhvíco, jak mi to dělá dobře, tak ještě přidaj, pak tam sedí s frňákem na horu a myslí si, kdoví jak nejsou dobrý.

Jak se na ně vlastně díváte nebo jaký k nim máte vztah? Některý jsou fajn, ale když je už v životě nevidím, tak se nic nestane. Někdy je nechápu, on mi řekne,

že má doma ženu v devátém měsíci a chce jít se mnou bez gumy, ono mu vůbec nevadí, že by pak mohl ohrozit to mimino. To je neuvěřitelný. Nebo řeknu 1500 je docela dost a oni to prostě daj, já bych to nedala.

A co Vaše rodina? Jak vzpomínáte na dětství? Do sedmi let to bylo děsný, táta nás za všechno řezal, asi z té doby mám některé věci, to jak se teď chovám.

Co tím myslíte? No, že jsou mi lidi úplně ukradený.

A v těch sedmi letech se to změnilo? Jo, máma se rozvedla a pak měla nového přítele. To už bylo lepší, snažil se nám dělat dobrého tátu.

Stýkáte se s rodinou? Ano, jezdím za mamkou.

Ví kdo z rodiny, co děláte? Jenom brácha, ten mě poznal na fotkách podle jizvy na bříše.

Co na to říkal? Že dobře, že bude se mnou, kdyby na to rodiče přišli, protože když se o nás nepostarali, tak mi nic jiného teď ani nezbývá.

Jinak to neví nikdo? Jedna kamarádka, která to dřív dělala taky.

A co tomu říká Váš přítel? Co může dělat, zvyknul si, peníze potřebujeme a jeho mám ráda, až to splatíme, tak toho nechám. Sám se snaží přispět do rodinného rozpočtu maximum, ale při jeho časově náročné práci mu čas na brigády moc nezbývá.

Řekla byste to někdy někomu, že tohle děláte? Ne, to nikdy.

Co si myslíte, že by se stalo, kdybyste to někomu řekla? Jak znám lidi, tak by mě každý odepsal.

Co děláte ve volném čase? Ve svém volném čase odpočívám od lidí. Jsem doma, uklidím, uvařím, nebo zajedu za rodiči, nepiju alkohol, tak hospody a diskotéky jsou vyloučeny z mého programu. Koníčky žádné nemám, nikdy jsem neměla možnost něco vyzkoušet, nebo uskutečnit to, co jsem vždy chtěla zkusit. Moji rodiče nikdy neměli peníze, tudíž kroužky ve škole, nebo výlety apod., nebyla možnost. Od 15cti nebydlím s rodiči, tak jsem stále byla na brigádách, později už na plny úvazek +vždy k tomu nějaká brigáda, z toho plyne, že jsem za celý svůj život ještě nestihla si nějaký koníček vytvořit. Snad jen zvířata, chovám ještěry a to je jediné, co snad považuji za poloviční koníček.

Když čekám na zákazníka, většinou poklízím, aby přišli do čistého prostředí, najím se, nebo si dám čaj a sednu si k PC a třeba edituji můj web, obnovuji inzerci, odpovídám na emaily, a tak.

A máte si s kým o tom popovídat? To ani ne, ani příteli nemůžu říct všechno.

Škála

Práce 4, rodina 5, přátelé 6, koníčky 7, děti 3, partner 2, rodiče 1

Marie

Věk: 32 let

Rodinný stav: svobodná

Děti: Ano, 2

Vzdělání: SŠ bez maturity

Původní povolání: prodavačka

V sexbyznysu: cca 3 roky

Drogová závislost: 0

Místo působení: privát

Jak dlouho tady pracujete, nebo obecně v sexbyznysu? Už to budou tři roky.

A celou dobu jste na privátu nebo i jinde? Chvilku jsem byla v klubu, asi 2 měsíce, ale to mi nevyhovuje, tohle je lepší, hlavně pracovní doba.

To znamená? Že pracuju přes den, holky jsou ve škole a já jako normálně v práci. V klubu to bylo přes noc, nemám nikoho na hlídání, musela jsem platit.

A kde jste pracovala před tím? Chvilku jsem dělala prodavačku v XX, pak na mateřské. Po mateřské jsem nemohla sehnat práci. Dvě malé děti a sama ženská, no to se všichni málem přetrhli.

A co otec dětí? Funguje? No občas pošle alimenty, má na každou platit na každou 2 tisíce. Je to průšvih, když nemáte práci, něco málo nám dala sociálka, ale není to na rozhazování.

A tatínek holek je kde? No žili jsme spolu 6 let, pak dostal nápad, že půjde pracovat na nějakou montáž na sever Čech a už tam zůstal, je teď prý děsně šťastnej s mladou hezkou slečnou, kterou moc miluje, já ho prý svou péčí dusila, no věřila byste tomu?

A s dětmi se vídá? Ne, co dluží na alimentech, tak ne nemám vůbec tušení, kde je. Viděly jsme ho, no, je to asi tak dva roky, už přesně moc nevím.

Řešíte to nějak? Snažila jsem se, hledaj ho policajti, ale co je to platný, než ho najdou, musíme z něčeho žít, ne? A když ho najdou, tak asi ty prachy bude určitě mít.

Kolik Vám dluží? Ty, jo, asi kolem 80 tisíc, já už to ani nepočítám, nemá to cenu, stejně to nedostanem, tak co si s tím dělat hlavu.

A co Vaši rodiče? Ty jsou naXX.

A jak s nimi vycházíte nebo taky jak vzpomínáte na svoje dětství? Měla jsem pěkný dětství, jsem z vesnice, naši mají barák, a dřív i malý hospodářství, bylo to fajn.

Stýkáte se s rodiči? Ale jo, jezdíme tam s holkama tak jednou za měsíc.

Ví někdo z rodiny, čím se živíte? No to ne, to by naše zabilo.

Co jim říkáte? To co holkám, že dělám v baru pro dospělé, aby za mnou nechtěly třeba přijít do práce. A naši už nikam moc nejezdí, mají různé neduhy, taky nejsou nejmladší.

Jak jste se vůbec dostala k prostituci? Přes inzerát v novinách, znáte to, krásné výděvky, super kolektiv, nevadilo, že mám děti.

To jste si jednoho dne řekla, že půjdete tohle dělat? To ne, já asi půl roku po mateřské hledala práci, nikde mě nechtěli vzít, sociálka nám něco doplácí, ale není to žádný oheň, bydlíme v podnájmu a děti chtějí jíst a hračky a teď chodí obě do školy, říkala jsem si „mě snad nezbyde nic jiného, než dělat kurvu“ tak jsem na jeden inzerát zavolala, holky jsem dala ke kamarádce a jela to zkusit, no a bylo to.

Jaké pro Vás byly začátky? Pamatujete si ještě na prvního zákazníka? No, žádná sláva, spíš hrůza děs, styděla jsem se úplně příšerně. Ale první zákazník byl hrozně hodnej a dal mi docela velký dýško. A jaké jste potom měla pocity? Styděla jsem se a trochu asi ponížení, ale dala jsem si panáka a šlo to.

A nyní je to jak? Nemyslím na to, je práce, nic jinýho, vydělám a je to dobrý, nevydělám je huř. Neřeším to, musím dát holkám najíst, musíme bydlet, práci těžko seženu. Když jsem se zákazníkem, zavřu oči a myslím na něco pěknýho. Pak se to dá, mám několik stáláků a s těma se i zasměju, to je to pak fajn. I popovídáme, tak o životě, o různých věcech, to mě pak ta práce i baví.

Uspokojuje Vás to? Jako sex?

Třeba, nebo jen ta práce. Sex výjimečně, a práce? Kdyby za to nebylo tolik peněz, tak to nikdy nedělám, někdy si přijdu jako špinavá, nebo tak něco.

A dává Vám ta práce něco, kromě peněz? Ne, kdybych za to měla mít míň jak 30 tis. Tak to nedělám.

A na co všechno použijete peníze, které vyděláte? Víte on to zase takovej vývar, jak si každej představuje, není, zaplatím nájem, jídlo a tak, pořídím holkám, co potřebujou, koupím něco domů, sem tam něco sobě a zase toho tolik nezbyde. Jo, a založila jsem jim spoření. No a jinak, furt je něco třeba koupit a to si myslím, že nijak nerozhazujeme.

Jaký jste měla dřív názor na prostituci a na holky? Vůbec jsem nechápala, jak to může někdo dělat, nechat na sebe vlézt každýho, a když jsem viděla ty hrůzy u silnice! No hnus, spodina. No, nenapadlo mě, že tam budu taky patřit, ale já nefetuju a starám se o sebe, ne jako ty nemocný špíny venku. V klubech jsou taky některý holky prasata,

choděj bez gumy, špindíry, neuklidí si po sobě, jen chlastaj. Ale tady jsme dvě normální holky a je to super, i na sebe dáváme pozor, kdyby něco.

Jak vidíte prostituci dneska? Je to práce, žádná holka to nedělá, že by chtěla, že by jí tak děsně bavil sex, je to, protože jí nic jinýho nezbyvá. Kolegyně splácí hypotéku, přítel se na ní vykašlal, co má asi tak dělat jinýho.

Máte při práci nastavené hranice? Je něco co byste nedělala? Dělán jen s ochranou, i orál, nejsem blbá, nechci něco chytit, oni se dušujou, jak jsou zdraví, jak chodí darovat krev, ale věřte tomu, nikdo mi nic pak nedá. A mám děti, přece je pak nenakazím.

A jaký máte názor na zákazníky? Jak se s nimi cítíte? Mám dost stáláků, ty si držím a snažím se, aby byli spokojený. Z novýho zákazníka pořád nemám dobrej pocit, ale když není úplně děsnej, tak s ním jdu.

Co tím myslíte „ úplně děsnej“? No opilej, agresivní nebo nějakej humusák oslizlej. A co úplně nesnáším, jsou ty, no, takový ti arogantní nafoukaný blbci, hrajou si na machýrky, pak se jim nepostaví a sváděj to na holku, ty vyloženě nesnáším.

Změnila byste ve svém životě něco, kdyby to šlo? No, asi bych už nikdy nebyla ta poslušná ženuška jako dřív, stejně, teď žádný chlapa ani nechci, užiju si jich tu dost a nemusím jim vařit, jinak nevím, mám dvě krásný zdravý děti, máme kde bydlet, co jíst. Chtěla bych lepší práci, za dost peněz, stačilo by za 20 tis. a byly bychom v pohodě.

Jaké máte tedy plány do budoucna? Asi si udělám nějaký rekvalifikační kurz, nevím ještě na co, možná kadeřnici? To by mě asi bavilo, a pak si najdu normální práci.

Co děláte ve volném čase, máte nějaké koníčky? Jsem s holkama, chodíme do kina, plavat a tak, víte my žijeme úplně normálně, jen si vydělávám takhle, já nedělám nic špatnýho, dělám s holkama úkoly, čtu jim pohádky, chodíme ven, normální život, pracovní dobu mám od 8 do 16 hod. a pak normál, jako všude.

Co je pro Vás v životě nejdůležitější? Holky, aby byly šťastný a spokojený, a abych všichni byli zdraví.

Máte někoho, komu byste tohle mohla říct? Nebo jenom říct, že děláte tuhle práci? To ne, to nemůžu, to by nikdo nepochopil a hned by si na mě ukazovali prstem a ošklíbalí se. Kdo to nezažil, nebo nedělal, protože mu nic jinýho nezbylo, tak to nepochopí. Někdy prostě není na výběr.

A máte si s kým o tom popovídat? Jo, s kolegyní tady, ta je asi jediná s kým o tom můžu mluvit.

Škála

Práce 4, rodina 3, přátelé 5, koníčky 6, děti 1, partner 7, rodiče 2